

V pričakovanju štafete mladosti

Skozi velenjsko in mozirsko občino bo hitela v ponedeljek popoldan

Ravne, naše koroško železarsko središče, živi in diha za jutrišnje veliko slavo, ko bo izpred elektro peči ob izlivu šarže krenila na pot letošnja zvezna štafeta mladosti. V znamenju tega enkratnega dogodka je mesto slovesno okrašeno, živahno in nestrpno.

Prireditelji so pripravili bilten, v katerem so predstavili delavsko revolucionarno gibanje v Mežiški dolini in na Koroškem, pomembnejše turistične zanimivosti na tem področju ter program vseh prireditev ob odhodu štafete. Pripravili pa so tudi spominsko kuverto in spominski žig.

Mladina Raven se je ob letošnjem odhodu Titove štafete zares zelo potrudila. Jeklarji so izdelali štafetno palico, kovač Franjo Miklavc pa bo njen prvi nosilec. Jutrišnjega slavlja na Ravnah se bo udeležilo tudi 500 mladincev iz naše občine.

Štafeta mladosti bo 26. marca ob 14. in 15. minut prispela na naše območje. Naši mladinci bodo štafeto sprejeli pri gostilni Jovan od mladincev iz Žalske občine. Štafeto bo sprejel Milan Kretič, ki jo bo skupaj z Nevenko Zolnir in Mojco Bec ponesel na Titov trg. Na Titovem trgu bo tudi osrednja slovesnost, ki se bo pričela ob 14. uri. Na tej prireditvi bo sodelovala godba, mladinski pevski zbor osnovne (nadaljevanje na 2. strani)

Dom, industrija, družbeni standard

Za obdobje 1981 – 1985 načrtuje Gorenje razvoj še posebej na omenjenih treh področjih – Tudi v prihodnje bodo morali delavci Gorenja delati bolje in učinkoviteje od drugih, da bi lahko uresničili razvojna hotenja in načrte

Kontinuiranemu načrtovanju razvoja namenjajo v Gorenju vsakomur posebno pozornost. Zato tudi ni slučaj, da so že v prvem polletju 1977. leta na seji delavskega sveta sestavljene organizacije združenega dela Gorenje sprejeli osnovna izhodišča za razvoj v letih 1981 – 1985. Pri tem pa, kar velja posebej opozoriti, ne gre samo za izhodišča razvoja do leta 1985, pač pa tudi za daljše razdobje, saj želijo začetni poglobitveno usmeritev Gorenja vsaj za prihodnjih deset let.

V prihodnjem srednjeročnem obdobju, se pravi v letih 1981 – 1985, želi Gorenje pokrivati določene potrebe, tako tiste, ki so že zaznane oziroma prisotne, kot one druge, ki jih prinaša oziroma pogojuje razvoj in pri nastajanju katerih želijo tudi sodelovati.

Upoštevanje dosežanj dosežke in izkušnje, prav tako pa tudi razvoj, ki ga pogojuje vse večja uveljavitev tako na jugoslovanskem kot svetovnem tržišču, načrtujejo v Gorenju prihodnji razvoj na treh poglobitvenih področjih. Prvo je zadovoljevanje potreb človeka oziroma

SKUPNI PLES MATURANTOV ŠALEŠKE DOLINE – Več kot petsto maturantov in maturantk iz Rudarskega šolskega centra Velenje, Gimnazije Velenje, Zdravstvenega centra Celje ter srednje ekonomske šole Celje je preteklo soboto zaplesalo na prvem plesu maturantov Šaleške doline.

Tako so sedaj na pragu novega življenja. Ta ples je – kot so sami dejali – začetek slovesa, ki se neizogibno približuje. Slovo od brezskrbnih uric v šolskih klopih in skok v novo življenje ter nove dolžnosti. So generacija kot mnogi pred njimi. V njihovih srcih so enaki ali podobni ideali. „Morda smo res malo zaletavi,“ so dejali, „vendar verujemo v življenje.“ Želimo v korak s starejšimi generacijami, od njih prevzemati izkušnje, obenem pa želijo, da starejši vidijo v njih svežo silo, ki se enakopravno vključuje v celotno družbeno politično življenje. Da bi bilo to vključevanje čim bolj uspešno, sta jim v imenu pokroviteljev plesa Skupščine občine Velenje in TGO Gorenja zaželela tudi Srečko Meh ter Harold Karner. V imenu velenjskih profesorjev pa magister Drago Šulek. Enako jim želimo tudi mi.

Akcija „zaključni računi 78“ še ne more biti sklenjena

Na skupni seji, ki je bila 13. marca, sta komite občinske konference zveze komunistov Velenje in predsedstvo občinskega sveta zveze sindikatov Slovenije Velenje ocenila potek in rezultate akcije „zaključni računi 1978“ v Šaleški dolini

Da bi kar najbolj učinkovito potekala je bil imenovan tudi v občini Velenje 11 – članski koordinacijski odbor za vodenje

akcije „zaključni računi 1978“, odbore pa so imenovali tudi v večini temeljnih in drugih organizacij združenega dela oziroma

v delovnih skupnostih. Iz ocene poteka in rezultatov akcije je mogoče nadalje povzeti, da je akcija v večini samoupravnih sredin v občini stekla skladno s sprejetim rokovnikom. Najprej so obravnavali poročila o gospodarjenju, v drugi polovici februarja pa so potrjevali zaključne račune. Le nekaj izjem je, kjer so obravnavali poročila o gospodarjenju in potrjevali zaključne račune hkrati. Z veliko zamudo pa so prišla v temeljne organizacije združe-

nega dela poročila o uresničevanju programov samoupravnih interesnih skupnosti, sicer pa ta poročila tudi niso bila najbolje pripravljena.

Poročila o gospodarjenju v preteklem letu so bila napisana, vendar pa so bila le redka sestavljena tako, kot je bilo to predvideno z rokovnikom republiškega sveta zveze sindikatov Slovenije. V nekaterih temeljnih organizacijah združenega dela in organizacijah zdru-

(nadaljevanje na 2. strani)

Uredili medsebojna razmerja

Predsedniki delavskih svetov devetih temeljnih organizacij združenega dela delovne organizacije Rudnik lignita Velenje ter treh temeljnih organizacij šostanjskih termoelektrarn so v ponedeljek podpisali samoupravni sporazum o medsebojnih razmerjih pri ustvarjanju in razporejanju skupnega prihodka iz proizvodnje termoelektrične in toplotne energije.

O tem pomembnem dokumentu, ki naj bi med drugim zagotovil usklajen razvoj

tozov, zanesljivo proizvodnjo električne energije, skupno doseganje boljših poslovnih učinkov, skupno in usklajeno nastopanje pri dogovarjanju z drugimi udeleženci v prometu z električno energijo in s potrošniki energije ter racionalno porabo družbenih sredstev, so pred tem podrobno razpravljali delavci temeljnih organizacij RLV in TEŠ, ki skupaj proizvajajo električno in toplotno energijo, na zborih delavcev v času od septembra lani do marca letos.

Kot je ob tej slovesnosti dejal v. d. predsednika kolektivnega poslovnega organa sozd Rek Velenje, Mirko Bizjak, je podpis tega sporazuma pomembna spodbuda k nadaljnjemu poglobljanju samoupravljanja in po pomenu daleč presega občinske meje. Obenem ta dokument zavezuje vse podpisnike, da storijo vse, da bo kar najbolje zaživel v vsakdanji praksi in resnično maksimalno prispeval k še boljšemu gospodarjenju.

Teden solidarnosti

Tudi letos je v mesecu marcu en teden posvečen solidarnosti z žrtvami imperialistične agresije in osvobodilnih bojev. Ta teden je prav sedaj od 19. do 26. marca. Letos je posvečen boju ljudstev na jugu Afrike in boju palestinskega ljudstva za osvoboditev.

Solidarnost z narodi, ki se morajo še vedno boriti za svoje najosnovnejše pravice izražamo z zbiranjem materialne pomoči in z moralno podporo zatiranim ljudstvom.

ZSP nosi pomemben delež v akcijah solidarnosti. S prodajo znanih nalepk in novoletnih voščilnic zberejo mladinci precej denarja, liko delo pa opravijo tudi na

področju idejnopolitičnega usposabljanja.

In katere akcije so predvidene za letošnji teden solidarnosti. Osnovna slovesnost je bila 21. marca v Ljubljani, številne mladinske organizacije na šolah pa so pripravile razstave s priložnostnimi slikovnimi grafičnimi. V mesecu marcu bo tudi več predstav in okroglih miz na to temo. Seveda ne bo manjkalo še ostalih akcij, prodaje značk in nalepk in zbiranja materialne ter duševne pomoči.

Že večkrat smo dokazali, da znamo biti solidarni. Seznamo to tudi tokrat!

VREME

Ob koncu : na bo spreminljivo vreme z občasnimi padavinami. Bodo tudi kratkotrajna obdobja sončnega vremena. Nekoliko se bo ohladilo.

Ob mednarodnem dnevu invalidov — 25. marcu

Tudi letoš je prva pomladanska nedelja v svetu posvečena invalidom. Letošnji 25. marec dan invalidov praznujemo v SR Sloveniji pod geslom „PREPREČUJMO INVALIDNOST!“ Pri tem zavestno izbranimu geslu se pred nami nenadoma razgrne slabo opredeljena, še ne dovolj raziskana in v družbi ne najbolj upoštevana problematika, čeprav vsi vemo, da gre za nekaj zelo pomembnega in tako širokega, kot sta rehabilitacija in življenje samo. O aktualnosti preprečevanja invalidnosti ne gre izpuščati besed. Zavedati pa se moramo, da je preventiva v rehabilitaciji danes dolžnost družbe kot celote in ne sme biti usmerjena k prizadetemu posamezniku ali skupinam.

Vsesplošnemu temu namenu posvečamo delovno praznovanje invalidov v SR Sloveniji se tako pridružujemo tudi invalidi občine Velenje, združeni v občinskem društvu invalidov, ki ima v svojih vrstah že preko 1400 invalidov in invalidnih oseb. Deseto leto uspešnega dela našega društva je opravilo potrebo po ustanovitvi tega društva. Malo dežel je namreč v zadnjih 30 letih tako hitro raslo, kot ravno Slovenija, v okviru nje pa zlasti naša Šaleška dolina. Že zaradi posledic zadnje vojne in hitrega tehničnega napredka po vojni, pa je tudi število delovnih invalidov in drugih invalidnih oseb naglo narasčalo. Z zaostrovanjem pogojev gospodarjenja in zaposlovanja v zadnjih 20 letih in ker je poklicno usposabljanje in preusposabljanje za delo še vedno dostopno premajhnemu številu invalidov, so številni prizadeti ljudje še vedno izločeni iz delovnega procesa, mnogi pa so zaposleni na delovnih mestih, ki njihovim preostalim delovnim sposobnostim in telesnim okviri v celoti ne ustrezajo. To pa ni problem samo naše občine, ampak širše družbe. Zato ni čudno, da je XI. svetovni kongres mednarodnega združenja za rehabilitacijo invalidnih oseb med drugim tudi sklenil, naj bodo leta od 1970 do 1980 posvečena rehabilitaciji invalidnih oseb. Kot članica tega združenja se je k tem nalogam pridružila tudi Jugoslavija.

Vendar ne smemo misliti, da je rehabilitacija končana, ko invalida ali prizadetega usposobimo za delo in zaposlimo na delovnem mestu, ki ustreza njegovim psihofizičnim sposobnostim in poklicni usposobljenosti. Uspeh rehabilitacije je treba zagotoviti tako, da invalidu ves čas njegove zaposlitve, sedaj in tudi v bodoče, pomagamo na vseh področjih. Invalidi, organizirani v svojem društvu smo spoznali, da bo naše delo uspešno, če se bomo vključili v družbeni razvoj in se ne bomo izolirali. Skratka, invalidi želimo živeti z drugimi in imeti ustvarjalno vlogo v družbeni skupnosti.

Vključevanje invalidov pa ne more biti enako za vse invalide. Niti ne po nekakšnem ukazu. Upoštevati je treba invalide sposobnosti in želje v danem družbenem okolju. Lahko se sicer trudimo, da bi našli najboljše rešitve, ki omogočajo invalidom, da premagajo ali nadomestijo pomanjkljivosti svoje prizadete duševne ali telesne narave, vendar bo potekalo dogajanje samo na eni strani bariere, če bo za dosego tega, kar imenujemo integracijo v skupnost, prispeval samo invalid.

Kaj torej pričakujemo od družbe, ko se zavzemamo za integracijo? Najprej sprejemanje in razumevanje invalidov. Vsak član družbe bi se moral znebiti bojzani in predsodkov do invalidov. Vsak zdrav občan bi se moral z njihovimi osnovnimi težavami seznaniti tako, da bo tudi pripravljen razumeti

njegove potrebe. Družba naj bi invalidom omogočila vključitev v vsakodnevno življenje. Za gibalno ovirane je, na primer, važna odprava problema dostopnosti javnih in zasebnih prostorov, komunikacijskih sredstev in poti. In končno: Družba mora nuditi invalidom nadomestilo za njihove zmanjšane sposobnosti. Kolikor je le mogoče, naj bi zagotavljali enake možnosti in poti za socialno življenje. Nujni so tudi pravni ukrepi za zagotovitev finančnih podpor in tehničnih pripomočkov.

Nedvomno bi bilo zato potrebno v družbi čimprej in čimmočneje uveljaviti spoznanje, da je edino tako obravnavanje prizadetih in invalidnih oseb v skladu s socialističnim pojmovanjem, po katerem je delo pravica in dolžnost vsakega človeka in da je to pojmovanje, za razliko od buržoazne karitativnosti, tudi sestavni del socialističnega humanizma. Tako bodo nedvomno sredstva, ki jih bo vlagala družba za omogočanje dela teh oseb v normalnih in posebnih pogojih, tudi v ekonomskem smislu smotnejše naložena od tistih, ki jih daje zgolj za njihovo vzdrževanje v obliki invalidskih pokojnin, socialnih podpor in kritja velikih oskrbnih stroškov v zavodih.

Ob geslu letošnjega praznovanja bi se morali vsi, zlasti delovni ljudje zavedati, da je predvsem važno na vseh področjih skrbeti za varnost pri delu in seveda preprečevati invalidnost, čeprav jo je skorajda nemogoče odpraviti. V naši dolini je bilo že marsikaj storjenega za dobro naših invalidov, zlasti pa delovnih invalidov, vendar bo mogoče storiti še več, če bomo vsi spoznali, da je invalid resnično naš tovariš.

Ko ob prazniku čestitamo invalidom, se obenem zahvaljujemo vsem, ki so nudili posameznikom ali društvu v preteklosti kakršno koli pomoč.

EDVARD CENTRIH

Dom, industrija...

(Nadaljevanje s 1. strani)

nih, istočasno pa omogočal vlaganje v nadaljnjo razširitev zmogljivosti in posodabljanje tehnologije. Da pa bi lahko ta dva temeljna razvoja izhodišča uveljavili, mora biti tudi za naprej rast Gorenja hitrejša od poprečja, hitrejša od razvoja drugih.

Pogoj za ostvareitev ciljev, ki si jih zastavlja Gorenje za prihodnje obdobje, pa je tudi združevanje in usklajevanje različnih interesov, ki so prisotni v posameznih sredinah oziroma s katerimi se srečujejo. Gre tako za interese občin, v katerih so tovarne Gorenje, kot za interese širših družbeno političnih skupnosti, mogoče pa tudi ni mimo svetovne širine Gorenja. Pri tem gre za povezovanje tehnološko — produktivnih ter družbeno ekonomskih dejavnikov, tudi zategadelj, da bi lahko kar najbolj učinkovito uveljavili željeno delitev dela in specializacijo. Pri uresničevanju teh hotenj čaka Gorenje še veliko dela. Uspehi, ki so jih v tej zvezi že dosegli oziroma ki jih pričakujejo, pa so oziroma bodo prav gotovo dokaz pravilne usmeritve in uspešnosti dosedanjega dela, pa tudi odraz sposobnosti in znanja desetstisočev delavcev Gorenja v prizadevanjih za dosego postavljenih ciljev. Predpogoj za pričakovane nove dosežke pa je prav gotovo dolgoročno razvojni usmerjenost ter resno povezovanje Gorenja z drugimi gospodarskimi subjekti doma in na tujem

(Ma)

Z letne skupščine Društva za varstvo in vzgojo ptic pevk v Velenju.

Še bolj skrbeti za ptice

Velenjski ptičarji so ocenili delo v lanskem letu, ki je bilo zelo uspešno — Varstvu ptic posvečamo povsod še vedno premalo pozornosti

Preteklo nedeljo so se na redni letni skupščini sestali člani Društva za varstvo in vzgojo ptic pevk Šaleške doline in ocenili delovne dosežke preteklega leta. V Velenju delujejo že dvajset let, prav lanska sezona pa je bila ena najuspešnejših doslej, saj jim je postregla z zares zavirljivimi rezultati. Društvo, ki mu zaradi njegove pomembne vloge pri ohranjanju narave še vedno marsikaj posvečamo premalo pozornosti, združuje ta čas 58 članov, med njimi pa je 19 takih, ki aktivno skrbijo za vzgojo sobnih ptic.

Vzganjanje le-teh pa je le ena izmed dejavnosti, ki jih opravljajo, saj člani društva skrbijo tudi za varstvo zunanjih prostoživečih ptic s tem, da jim pripravljajo krmilnice in hrano, borijo se proti uničevanju ptic in z nameščanjem valilnic skrbijo za njihov zarodek.

Ob koncu vsakega koledarskega leta pripravijo tudi tekmovanje sobnih ptic, kjer ocenjujejo njihovo lepoto, petje in držo. Pernati lepotci ki zmagajo na društvenem tekmovanju, se nato s svojimi gojitelji udeležijo republiškega tekmovanja in če so najboljši tudi v republiki, še zveznega prvenstva. Lani se je republiškega prvenstva v Mariboru udeležilo 9 velenjskih ptičarjev, ki so prikazali 66 ptic. Dosegli so izreden uspeh, saj so osvojili štiri naslove zmagovalcev ter tri druga in tri tretja mesta. Devet članov pa je s 37 pticami sodelovalo tudi na državnem prvenstvu, kjer so potrdili svoj uspeh, saj so zasedli štiri prva, eno drugo in tri tretja mesta. S svojimi pticami so na republiškem in na državnem tekmovanju največ uspehov dosegli Robert Knez, Ivan Karduš, Rudi Imperl, Anton Praprotnik, Franc Debelak in Ivan Ivanuša. Zaradi teh izjemnih dosežkov je

velenjsko društvo prejelo tudi posebno republiško priznanje kot eno najprizadenejših v Sloveniji. Na letni skupščini so podelili priznanja za dolgoletno delo še prvemu vzgojitelju ptic v Šaleški dolini Andreju Samcu ter Robertu Knezu, ki je s 150 pticami največji gojitelj ptic.

Velja poudariti, da rejci sobnih ptic sami prispevajo denar za vse, kar pri tem potrebujejo. Čeprav težko dobijo prostor, pripravijo vsako leto tudi nadvse zanimivo razstavo ptic, s predajo ptic po končanih razstavah pa ustvarjajo denarno osnovo za delovanje društva, ki največ sredstev potrebuje za krmiljenje zunanjih ptic. Velenjski ptičarji ob tem ugotavljajo, da je v zadnjem času vse več občanov, ki kupujejo hrano za ptice in pozimi skrbijo celo za krmilnice.

Člani velenjskega Društva za varstvo in vzgojo ptic pevk, ki so pred nedavnim z veliko mero udarniškega dela in pomočjo Rudarskega šolskega centra dobili tudi svoje prostore v paviljonu ob stadionu, so na nedeljski letni skupščini spregovorili tudi o nalogah, ki v tem letu stojijo pred njimi. Spričo podatka, da si je lansko razstavo ptic ogledalo približno 1500 šolarjev, so poudarili, da se bodo z vsemi šolami v dolini skušali še tesneje povezovati, saj je vzganjanje čuta za varstvo živali in narave nasploh v mladim človeku prav tako ena izmed njihovih nalog. Učenci pa članom društva lahko obilno pomagajo z izdelovanjem krmilnic. Velenjski ptičarji so se dogovorili tudi to, da bodo skušali za vse člane društva in druge ljubitelje ptic organizirati ogled letošnjega svetovnega prvenstva na Čehoslovaškem.

J. KRAJNC

IZ INŠPEKTORJEVE BELEŽNICE

POSEGI V GOZD IN GRADNJE V GOZDU

Gozdovi so zaradi svojih splošnih koristnih funkcij dobrina splošnega družbenega pomena in so zaradi tega tudi pod posebnim zakonskim varstvom.

Izhajajoč iz zakonskega varstva gozdov, je možno poseganje v gozd in njegov rob le na način, ki ga materialni predpisi, ki to dovoljujejo, zelo jasno opredeljujejo. Kljub temu se ne redko pojavljajo primeri, da občani iz nepoznavanja predpisov, mnogokrat pa celo zavestno nepravilno posegajo v gozd ali njegov rob zaradi gradnje počitniških hiš ali celo večjih objektov. Zlasti so občutljivi, nepravilni in neodgovorni taki posegi v gozdove, ki so razglašeni za gozdove s posebnim namenom ali so za take predvideni (gozdovi določeni za izletišča, gozdovi zelenega pasu ob naseljih itd.).

Da bi bilo takšnih nepravilnih posegov v gozd manj, opozarjamo na zakonsko določilo, ki govori o načinu pridobitve lokacijskega dovoljenja za gradnjo v gozdu.

Lokacijsko dovoljenje za gradnjo javnih cest, daljnovodov, turističnih žičnic in drugih podobnih gradbenih objektov, ter za gradnjo poslopij, za postavljanje apnenic in opekarn, ter za odpiranje kamnolomov in peskokopov ali za druge podobne posege v gozdove se lahko izda, le, če je tak poseg v gozdove možen glede na splošno koristne funkcije gozdov! To ugotovi samoupravna interesna skupnost za gozdarstvo gozdnogospodarskega območja, na katerem je prizadeti gozd.

S tem določilom je jasno opredeljeno, da samostojno poseganje v gozd ni dovoljeno, zato bomo proti vsem nepravilnim posegom v gozd ukrepali.

Na koncu svojega prispevka želim osvežiti dejstvo, ki se ga še vse premalo zavedamo, da predstavlja gozd posebno v okolici urbanih naselij neprecenljivo bogastvo, kot rezervoar svežega in čistega zraka, čiste pitne vode in ne nazadnje prijeten prostor za oddih in rekreacijo, ki je slehernemu občanu današnjega časa še kako potrebna. Zato imejmo pred očmi gozd kot sestavni del našega življenjskega prostora in se držimo reka, ki nam mnogo pove: VARUJMO GOZDOVE.

Medobčinski gozdarski inšpektor
dip.ing.gozd. JOŽE POŽNIČ

V pričakovanju štafete mladost

(nadaljevanje s 1. strani)

šole Anton Aškerc in plesna skupina za izrazni ples. Pozdravni govor bo imel Dušan Jeriha, predsednik komisije za IPD pri OK ZSMS. Štafeto bodo od tu ponesli v tovarno gospodinjstva opreme Gorenje, kamor bo prispela ob 14. in 40 minut. Ob 14. in 50 minut se bo ustavila v Rudniku lignita Velenje, ob 15. v TEŠ, ob 15.05 v Šoštanju in 15.10 v Lesni.

Na Trg Svobode v Šoštanju, bo štafeta prišla ob 15.20 minut, ob 15.37 pa v Šmartno ob Paki, od koder bo odhitela proti Letušu, kjer bodo naši mladinci predali štafeto palico mladim iz mozirske občine. Na vseh krajih in v delovnih organizacijah skozi katere bo hitela štafeta, pripravljajo mladi kulturne programe in pozdrave našemu dragemu maršalu Titu, za njegov 87. rojstni dan.

Mladi v Gornji Savinjski dolini zaključujejo priprave na spre-

jem zvezne štafete mladost. Hud primanjkljaj v časovnem razporedu so z medobčinskimi usklajevanjem uspeli delno odpraviti in se sedaj z večjim težavami ne ubadajo. Štafeta palico bodo sprejeli od vrstnikov iz Velenja v ponedeljek ob 16. uri v Letušu. Ponesli jo bodo do Mozirja kjer jo bodo svečano sprejeli, osrednjo sklenost pa bodo pripravili prostori Lesne industrije Gorenje — Glin Nazarje. Tam se bomo zvezni štafeti priključili tudi občinska, ki bo tudi letos ponesla pozdrave tovarišu Titu p ustaljeni poti. Z Okrešlja bo z njimi krenili planinci, v Logarski dolini bodo palico sprejeli vojniki tamkajšnje karavle, z tem pa bo nadaljevala pot po vseh krajih in organizacijah združenega dela Savinjske doline in se v Nazarjah priključila zvezni. Ta bo potem krenila po dolini ob Dreti. Ustavila se bo še v Gornjem gradu, na Črniču pa jo bodo od mladih mozirskih občine sprejeli Kamničani.

Akcija „zaključni računi 78“ še ne more...

(nadaljevanje s 1. strani)

ženega dela pa so bila pismena poročila slabo pripravljena, na nekaterih sestankih so jih zato morali dopolnjevati. Sicer pa je bilo v poročilih premalo primerjalnih kazalcev, manjkali so podatki o izpolnjevanju planskih nalog in razvojnih načrtov, bolj malo pa je bilo predlaganih tudi ukrepov za odpravo pomanjkljivosti in za boljše gospodarjenje v preteklem letu. Ti bi bili še kako potrebni, saj je mogoče ugotavljati, da narašča bolniški stalež, da izkoriščenost proizvodnih sredstev in strojev vseh povsod še ni zadovoljiva, da je slaba izraba delovnega časa in da tudi organizacija dela ni najboljša. Le malo je bilo tudi podatkov o svobodni menjavi dela med delavci TOZD in DSSS. Poročila so nadalje premalo obravnavala uresničevanje sklepov samoupravnih organov, prav tako pa tudi uresničevanje vsebine zakona o združenem delu.

O rezultatih gospodarjenja so zdaj prvič poglobljeno razpravljali takorekoč vsi delavci. Ponekod so se za takšno prakso odločili že pred časom. Razumljivo je, da so delavci predlagali številne ukrepe, da bi bilo gospodarjenje v tem letu uspešnejše. Gre za izboljšanje delovne discipline, kakovosti dela, za zmanjšanje odsotnosti z dela, boljše izkoriščanje delovnega časa in naprav itd. Delavci so nadalje opozarjali na neprimerne organizacije dela ter na

neodgovornost nekaterih vodilnih in vodstvenih delavcev. Organi samoupravnega delavskega nadzora se bodo morali s temi vprašanji v prihodnje zagotovo odločneje spoprijeti.

Razprave so nadalje opozorile, da razvojni načrti povsod še niso sprejeti, oziroma ne pravočasno, da manjka delavcev za opravljanje odgovornih del in nalog, da se vse prepočasi rešuje pereča stanovanjska problematika v občini, da je treba dograjevati sisteme nagrajevanja itd. Govora pa je bilo še o slabih odnosih med delavci v temeljnih organizacijah združenega dela oziroma med delavci temeljnih organizacij oziroma delovnih organizacij itd.

Z obravnavo zaključnih računov za leto 1978 so bili močno preseženi dosedajni načini obravnavanja in potrjevanja ocen gospodarjenja. Prizadevanja so bila, kljub prenekateri pomanjkljivosti, uspešna. S tem

je ustvarjena osnova za kvaliteto no obravnavo ocen gospodarjenja v prihodnje. To mora pr gotovo vplivati na poglobljeno samoupravljanje, na odpravo slabosti v tekočih gospodarskih gibanjih ter na stabilizacijo gospodarstva. Zdaj bo treba v vseh samoupravnih sredinah obravnavati poročila o uresničevanju programov samoupravnih interesnih skupnosti, in to hkrati z obravnavo njihovih finančnih načrtov za leto 1979. Koordinacijski odbori za vodenje akcije „zaključni računi 1978“ pa naj bi usklajevali aktivnost tudi ob obravnavi mesečnih oziroma tromesečnih poročil gospodarjenja v tem letu.

Poglavitna naloga prihodnjih dni in tednov pa bo, da pravi vseh samoupravnih sredin sprejmejo ukrepe za boljše gospodarjenje. Aktivnost, začeta januarja letos, pa mora biti prisotna v sleherni samoupravni sredini tudi za naprej. Akcija „zaključni računi 1978“ torej ne sme ostati akcija, ki je bila potrditvijo zaključnih računov za preteklo leto sklenjena.

(Ma)

V boju za trg

Gradnja temeljna organizacija Gradnje je kljub številnim težavam dosegla nekaj kvalitetnih rezultatov

Temeljna organizacija združenega dela Gradnje Gradbeno industrijskega podjetja Vegrad Velenje predstavlja začetek nastajanja te delovne organizacije, ki se je hitro razvijala in širila. S tem so se spreminjali tudi samoupravni odnosi in celotna organiziranost. Sedanji tozid Gradnje so ustanovili 1. januarja lani in je takrat dobil v sestavi tudi dva sektorja, in sicer Gradbenik Ljubno in DOM 101. Poleg omenjenih sektorjev sestavljajo ta tozid še pripravna dela, centralno skladišče, sektorji Velenje, Ljubljana, Beograd, družbeni standard Velenje, servis za garancijska popravila Velenje, železokrivnica Velenje, sektor inozemstvo, ki ima delovno enoto v Zvezni republiki Nemčiji, gradbišča pa tudi v Nemški demokratični republiki.

Direktor TOZD Gradnje Jože Rajer

Kljub temu, da so se v preteklem letu v tem tozidu srečevali z mnogimi problemi, so njihovi rezultati poslovanja ugodni. Direktor Jože Rajer je povedal, da so se srečali s prvo težavo že takoj ob reorganizaciji, ko je bilo potrebno sprejeti plan. Niso vedeli, kako naj načrtujejo celotni prihodek za priključene sektorje. Takoj po zaključenem tromesečju so spoznali, da njihov plan ni bil postavljen realno.

Tako so v sektorju Gradbenik Ljubno zaradi slabega poznavanja trga in proizvodnih možnosti načrtovali previsoko produktivnost in več del kot jih je na tem področju sploh bilo. V tem sektorju so letni načrt izpolnili le 67 odstotno. Težav tudi ni manjkalo v sektorju Beograd. Zaradi zamudne priprave zemljišča in dokumentacije, se je gradnja zakasnila za več kot pol leta in so tako letni načrt izpolnili le 88 odstotno. Posebno vprašanje je DOM 101. V preteklem letu je ta sektor realiziral 30.000.000 din, pri tem pa izkazal za 8.006.000 dinarjev izgube.

Ta program je širšega družbenega pomena in vodi v industrializacijo gradenj, je pa razvojno, tehnično in tehnološko zahteven. Potrebna so izredno velika začetna vlaganja, ki jih Vegrad sam ne more izpeljati, tako da bi prerasel eksperimentalno obliko in bil končno program, ki bi imel pozitivno družbeno in ekonomsko vlogo ter dobil tudi naziv družbeno ekonomsko upravičene investicije. Pri nadaljevanju tega programa je delavski svet Vegrada sprejel kritično oceno in dal soglasje za nadaljevanje razvoja poskusne proizvodnje, če se bo v to vključila širša družbena skupnost. Njihova velika želja je, da bi končno prišli do izgradnje tovarne, ki bi dajala optimalne tehnične in ekonomske rezultate.

Tudi sektor Ljubljana beleži v preteklem letu izpad proizvodnje, saj so jo realizirali le 76 odstotno. Zelo dobre rezultate pa je dosegel sektor Velenje, ki je plan presegel za 15 odstotkov, sektor železokrivci pa za 24 odstotkov. Z dobrimi rezultati se lahko pohvalijo tudi v sektorju inozemstvo, saj so plan dosegli 103 odstotno, opravili pa dela v vrednosti 50.193.917 dinarjev.

Zahvaljujuč nekaterim sektorjem, ki so v preteklem letu poslovali zelo uspešno, je tozid Gradnje zadani plan uresničil s 96,3 odstotka, kljub vsemu pa so doseženi rezultati boljši od načrtovanih. Ustvarili so 627 milijonov dinarjev celotnega prihodka, kar je 93,7 odstotkov planiranega ter 125 milijonov dinarjev ostanka dohodka. Tega so presegli skoraj za tri odstotke. Za razširjeno reprodukcijo in pospešeno amortizacijo so namenili 9,27 milijona dinarjev, sklade pa so realizirali 99,5 odstotno. Posebej razveseljuje podatek, da so v preteklem letu porabili 92,7 odstotkov planiranih sredstev za proizvodnjo in je zaradi tega ostanek dohodka toliko višji.

Že uvodoma smo omenili težave pri načrtovanju proizvodnje. Naj omenimo še to, da so prisiljeni zaradi specifične proizvodnje planirati na osnovi ocen, saj ob pričetku poslovanja leta vsaj za 50 odstotkov proizvodnje ne vedo, kje in kakšne objekte bodo gradili. Zaradi tega ni določena struktura celotnega prihodka in nastajajo velika odstopanja. Pridobivanje novih del pa je odvisno od licitacij, konkurence, investicijske sposobnosti družbe v regijah, kjer imajo svoje poslovne enote ter še mnogih drugih pogojev.

Eden največjih problemov je v tozidu tudi izredno velika fluktuacija delavcev. V lanskem letu jih je bilo zaposlenih povprečno 1164. Omeniti je potrebno, da jih vsak mesec pride in oddide povprečno 25 in se je tako lani izmenjalo skoraj četrtnina vseh zaposlenih. Vse to je seveda povezano s številnimi težavami.

Glavna težava pri nedoseganju planov so obrtniške storitve, ki niso usklajene s stanovanjsko politiko ter nepravilna časna priprava dokumentacije za gradnjo. Tako nimajo kontinuirano izkoriščenih zmogljivosti, kar seveda vpliva na višino doseženega dohodka kar v precejšnji meri pogojuje dražja stanovanja. Pri tem pa tako tozid kot družba nimata nobene kosisti.

V tej temeljni organizaciji je oteženo tudi delo samoupravnih organov saj imajo svoje enote v različnih krajih Jugoslavije in v tujini. Kljub temu so dosegli na tem področju zavidljive rezultate. Uspešno delujejo vsi samoupravni organi. Redno mesečno se sestaja delavski svet, prav tako komisija za med-

sebojna delovna razmerja, delavska kontrola. Samoupravni organi odločajo o vseh zadevah, ki so samoupravnega in gospodarskega pomena ter o medsebojnih odnosih delavcev. Samoupravni organi dobro sodelujejo s strokovnimi službami. Aktivne so tudi vse družbenopolitične organizacije tako zveza komunistov, sindikat in mladina.

Veliko si v tem tozidu prizadevajo, da bi kar najbolj izboljšali družbeni standard zaposlenih. To imajo s samskim domom zadovoljivo rešeno samo v Velenju; v Beogradu in Ljubljani pa živijo njihovi delavci v barakah, ki ne ustrezajo samoupravnemu sporazumu o minimalnih standardih delavcev. Že letos želijo dograditi samski dom za 280 delavcev v Beogradu in za 100 delavcev v Velenju. Za delavce, ki delajo v Zvezni republiki Nemčiji je dobro poskrbljeno, saj imajo na voljo stanovanja, medtem ko živijo v Demokratični republiki Nemčiji v barakah. Tudi ta problem bodo skušali čim prej rešiti.

MIRA TAMŠE

Nov izdelek Gorenja

V tovarni gospodinjne opreme Gorenje so pred nedavnim izdelali za jugoslovansko tržišče nov izdelek, ki spada v področje elektronike. To je glasbeni center, ki ga odlikujejo tri izredno kakovostne sestavine: radijski sprejemnik, gramofon in kasetofon. Da je izdelek visoko kakovosten, pričajo kvalitetne oznake HI-FI za vse tri sestavine.

Nov aparat je še eden izmed oblikovno zelo lepih izdelkov, kar jih je Gorenje ponudilo v zadnjem času našemu in tujemu tržišču. Domači strokovnjaki v oddelku audio-elektronike v Gorenju so na svoj izdelek izredno ponosni. Čeprav je to plod sodelovanja s tvrdko Gorenje - Koerting, je v proizvod vloženo domače znanje in delo.

Za naše tržišče je izdelek izredno zanimiv, saj doslej pri nas ni bilo mogoče dobiti teh aparatov s plačilom v dinarjih. S trgovskih polic pa bo v bodoče mogoče dobiti ta izdelek tudi z nakupom na kredit.

Na fotografiji: v oddelku audio-elektronike v Gorenju bo letos izdelanih 15.000 glasbenih centrov, kolikor predvidevajo v tozidu Elektronika z letnim planom proizvodnje.

H. JERČIČ

Edini nosilci tehnične kulture

Mozirski radioamaterji slavijo desetletnico uspešnega delovanja — Premostili so številne težave in nerazumevanje ter krenili na obetavno pot — Letos bodo končno le uspeli kupiti nove naprave

Raven tehnične kulture v Gornji Savinjski dolini je resnično dokaj nezavidljiva. Njeni edini sedanji nosilci, in glede na dosedanje uspehe tudi poroki hitrejšega bodočega razvoja, so člani mozirskega Radiokluba. Pričeli so pravzaprav iz nič in se dolgo časa otepali z velikimi težavami. Niso imeli prostorov, oprema je bila zares pičila, pa še s precejšnjo mero nerazumevanja so se morali vedno znova srečevati. Dobro desetletje dela je za njimi in vsem težavam

navkljub se lahko pohvalijo z lepimi uspehi.

V klubu je danes včlanjenih 69 radioamaterjev in dobra polovica je pionirjev in mladincev. Del članstva se hitro menja, res pa je, da primanjkljaj vsako leto zapolnijo s pionirji, ki se za to dejavnost vedno bolj zanimajo in je tudi osip prijaviteljnih vedno manjši. Najmlajši člani so vsi osnovnošolci iz Mozirja, za radioamaterske krožke pa se že zanimajo na

Ljubnem in drugod in mozirski Radioklub jim bo priskočil na pomoč, kolikor se bo pač dalo. Prvi pogoj za to je seveda boljša opremljenost. Pretežni del ostalega članstva sestavljajo radioamaterji iz Mozirja in okolice, v klubu pa delujejo tudi radioamaterji iz vseh večjih krajev mozirske občine. Izobraževanju mlajših in starejših članov posvečajo dokajšnjo pozornost in tudi zato se v prihodnosti nadejajo še boljših uspehov.

Pogoj za te uspehe je seveda tudi boljša oprema. Če so se v preteklosti srečevali z veliko mero nerazumevanja, se danes lahko pohvalijo, da so z zavzetim delom to oviro že premostili. Ne še sicer v celoti, pa vendarle. Največ pomoči jim nudijo samoupravne interesne skupnosti, pomoči ni odrekla skupščina občine Mozirje, pa tudi združeno delo se je delno že omehčalo.

Vsa leta doslej so uporabljali KV postajo in šele v preteklem letu so uspeli kupiti novo in močnejšo UKV postajo, medtem ko za delo s pionirji uporabljajo šibkejšo UKV postajo lastne izdelave. Svojo dejavnost bi radi razširili še na ostale šole in kraje v Gornji Savinjski dolini, zato so se lani lotili zbiranja za nabavo najnujnejše opreme potrebnih dinarjev. V veliki meri so uspeli in že naročili po eno KV, UHF in UKV postajo. Prednosti teh naprav so seveda očitne. Omogočile jim bodo ustanovitev vsaj še ene sekcije v dolini, prirejanje različnih akcij na območju občine, razširitev dejavnosti na UHF področje, konstruktorji se bodo lahko lotili zahtevnejših sprejemnikov in oddajnikov, možne pa bodo tudi zveze preko amaterskega satelita „Oskar“.

Kljub takšnim in drugačnim težavam s katerimi se ubadajo so v minulem obdobju uspešno pripravili vrsto akcij in prireditve, ali so na njih sodelovali. V sodelovanju s kluboma v Slovenjgradcu in na Ravnah so v

lanskem letu pripravili vrsto akcij, poimenovali so jih „Mladost na radijskih valovih“, s katerimi so povežali številne osnovne šole in njihove učence.

Uspeli so, kajti povsod si podobnih akcij še želijo. O pomenu in vrednosti takšnih akcij ne kaže zgubljati besed. V septembru lani so v goste povabili člani modelarskih klubov iz Celja in Lesc. Številnim učencem in starejšim obiskovalcem so prikazali delovanje radijsko vodenih ladijskih in letalskih modelov, kar je za širjenje tehnične kulture v Gornji Savinjski dolini še kako pomembno. Sodelovali so v UKV stafeti jugoslovanskih radioamaterjev, želijo pa si, da bi za njeno bolj svečano obeležje poskrbel še kdo drug. Izvedli so seveda še nekatere druge akcije, niso pa uspeli pripraviti predvidena srečanja radioamaterjev v Savinjskem gaju, čeprav so v prireditvi že vložili precej truda in dobre volje, zaradi različnih objektivnih in drugih vzrokov pa je v zadnjem času nazadovala tudi tekmovalna aktivnost. Prepričani so, da bodo nekoč že zelo dobre tekmovalne uspehe z novimi napravami ponovili in povečali.

Sodelovanja z drugimi dejavniki seveda ne manjka. Predvsem tvorno sodelujejo s taborniki in bodo v prihodnje še bolj, odveč pa seveda ni podatek, da najtesneje sodelujejo z dejavniki na področju obrambe. Za delo na tem področju so že prejeli priznanje republiškega sekretariata za ljudsko obrambo, zato tudi pomoč sveta za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito ni naključna.

Načrtov za v prihodnje jim seveda tudi ne manjka in pomembnih nalog prav tako ne. Poleg nalog na svojem lastnem področju bodo največ dela in časa namenili akcijam „Nič nas ne sme presenetiti“ in „Tehnično kulturo mladim“.

JANEZ PLESNIK

Združevanje gostinstva in turizma

Na referendumih pretekli teden so se delavci GP Paka in Rekreativskega sektorja KOC Velenje izrekli za združitev v OZD Gostinstvo—turizem Velenje

Nekajletna prizadevanja, da bi v Šaleški dolini gostinstvo in turizem krenila naprej po skupni poti so vendarle začela kazati prve sadove.

Pretekli četrtek so o združevanju dela in sredstev v novo enovito delovno organizacijo Gostinstvo—turizem Velenje na referendumu odločali zaposleni v gostinskem podjetju Paka Velenje in rekreacijskem

sektorju Komunalnega centra Velenje. V GP Paka je za samoupravni sporazum o združitvi dela in sredstev delavcev v OZD Gostinstvo—turizem Velenje glasovalo 67,5 odstotkov zaposlenih, v rekreacijskem sektorju Komunalnega centra pa 90,4 odstotka vseh delavcev. Prihodnji teden se bodo o tem izrekli še GP Pod gradom Velenje in v Kajuhihovem domu Šoštanj.

Z referenduma v hotelu Paka

iz naših delovnih kolektivov

Zastarela oprema osnovne šole Gustav Šilih

Obiskali smo osnovno šolo Gustav Šilih — Pogovarjali smo se z ravnateljem Franjom Slemenškom, pomočnico ravnatelja Hermino Rudolf ter predsednico pionirske in mladinske organizacije

Osnovna šola Gustav Šilih Velenje je slavila preteklo šolsko leto petnajstletnico delovanja. Namenu so jo predali 21. aprila leta 1963. Takrat je bilo na šoli 586 učencev v 18 oddelkih. Šoli sta se takrat priključili tudi podružnični šoli Pesje s 114 učenci in Šentilj s 105 učenci. Naslednje šolsko leto se je šoli priključila še podružnična osnovna šola Paka, v kateri je bilo 99 učencev. Vse tri podružnične osnovne šole imajo samo štiri razrede.

Naloga učitelja je izredno zahtevna in pomembna. Zaposleni na osnovni šoli Gustav Šilih lahko rečejo, da so te naloge uspešno izvrševali. Poskušali so učence čim več naučiti in jih oblikovati v socialistične samoupravne osebnosti, ki bodo kasneje neposredno ustvarjale socialistično stvarnost. Zavedajo se, da je šola kot samo-

danes ni več. To velja tako za razporeditev posameznih učilnic, kot tudi za njihovo opremljenost. Na šoli si prizadevajo da bi nabavili vso moderno opremo, vendar sredstev ni nikoli dovolj. Uvedli so kabinetni pouk, vendar kabineti niso dovolj usposobljeni za takšen pouk. Zaradi pomanjkanja prostora poučujejo v kabinetih tudi druge predmete. Zastarela oprema ne dopušča novega načina poučevanja. Poseben problem je telovadnica, ki je premajhna. Z garderobo miri le 287 kv. metrov. Vsi učenci ne morejo imeti pouka telesne vzgoje v telovadnici. Tako pridejo učenci od prvega do četrtega razreda na vrsto samo takrat, kadar imajo pouk popoldne. Pouk telovadbe pa imata kombinirano dva razreda, tako da je v telovadnici tudi po sedemdeset učencev.

DOBRA KADROVSKA ZASEDBA

Pomanjkanje prostora je vzrok, da na šoli ne poučujejo nobenih predmetov, za katere bi se učenci prostovoljno odločali. Precej zanimanja je za pouk srbohrvaščine in gospodinjstva. Tudi pouk obrambne vzgoje bi radi drugače organizirali, a nimajo primerne prostora.

Omenili smo že, da se trudijo, da bi šolo čim bolj posodobili. Tako so letos opremili štiri učilnice, njihova zelo velika želja, pa je, da bi uredili avlo v večnamenski prostor. Kljub temu, da imajo velike avle, te niso primerne za organizacijo proslav in drugih prireditev. Te največkrat pripravijo v kulturnem domu.

Kadrovsko je šola dokaj dobro zasledena. Zaposlenih je 43 učiteljev, imajo šolskega psihologa, ki skrbi za šolsko svetovalno službo. Potrebno bi še enega matematika, vendar se na razpis, ni nihče javil.

In kdaj bodo na tej šoli prešli na celodnevno osnovno šolo? Ravnatelj Franjo Slemenšek meni, da ima njihova šola za to najslabše pogoje. Število učencev bodo morali znižati na 500. Dograditi bo potrebno še jedilnico in telovadnico, učilnice pa sodobno opremiti.

Pomanjkanje prostora otežkoča tudi delo svobodnih dejavnosti. Precejšen problem so vozači, v šoli jih je kar 198, ki so vezani na avtobus in se ne morejo vključiti v šolsko dejavnost. Vendar se na šoli trudijo, da bi vsakomur omogočili ustvarjalno izkoristiti prosti čas, da bi razmahnili kulturo, športno, tehnično in zabavno življenje. Iz leta v leto so se svobodne dejavnosti razširjale in danes jih na šoli deluje nad trideset. V teh dejavnostih sodeluje več kot 1200 učencev (mnogi sodelujejo v večjih dejavnostih). Pionirji, mladinci, mentorji ter vodje krožkov so prejeli v preteklem obdobju številna priznanja, ki so plod skupnega prizadevanja učencev in neumornega dela učiteljev — mentorjev. Kot so povedali, so najbolj ponosni na kip maršala Tita, ki so ga prejeli na tekmovanju Tito naš vzor, kot najboljše ekipa v občini. Sodelovali so na vseh jugo-

slovanskih pionirskih igrah ter prireditvah in tekmovanjih v občini in izven nje. Tudi za to dejavnost so prejeli mnoga priznanja, diplome, pokale in plakete. Zavedajo se, da je razvijanje izven šolskih dejavnosti pomembno tudi zaradi tega, ker se mnogi učenci v teh dejavnostih spoznajo z osnovami poklica, za katerega se odločajo po končanem šolanju. Med najbolj aktivnimi in uspešnimi je šolsko športno društvo. Prav tako pohvale vredno je delo kulturno-umetniškega društva. V letošnjem šolskem letu je pričel delovati šolski radio, najbolj aktivni in številčno najbolj obiskani pa so še planinski krožek, taborniki, zelena straža, krožek tradicij narodne osvobodilne vojne, ter tehnični krožki.

DOBRO SODELUJEJO Z REK

Na osnovni šoli si prizadevajo, da bi šolo odprli tudi navzven, da bi vzgojo podružabili. Učitelji in učenci se trudijo, da bi postalo sodelovanje med šolo in združenim delom še boljše. Tesne vezi že nekaj let spletajo z Rudnikom lignita Velenje, ki ima pokroviteljstvo nad šolo, ki se zanima za problematiko, vsebino, kakovost in obseg vzgojno izobraževalnega dela ter njihova prizadevanja materialno in moralno podpira. Tako so šolo že večkrat obiskali predstavniki REK. Priljubili so problemom na šoli ter kolektiv šole seznanili s svojimi težavami. Poleg tega pomagajo tudi pri poklicnem usmerjanju. Šola pa pripravljajo za zaposlene na REK priložnostne proslave in razstave.

SODELOVANJE S KRAJEVNO SKUPNOSTJO NI ZADOVOLJIVO

V zadnjih letih se tesneje povezujejo tudi s krajevno skupnostjo Velenje — levi breg ter njenimi družbeno političnimi organizacijami. Člani krajevne skupnosti aktivno sodelujejo v svetu staršev in svetu šole. Redno organizirajo srečanja s prvoborci naše občine in borci narodno osvobodilne vojne krajevne skupnosti levi breg, na katerih obujajo spomine na težke vojne dni ter na prve dni izgradnje naše socialistične domovine.

Kljub temu so na šoli dejali, da z dosedanjim sodelovanjem še niso zadovoljni. Želijo si, da bi bilo to sodelovanje širše, vendar doslej niso našli prave razumevanje. Trudijo se, da bi k sodelovanju pritegnili tudi kakšnega mentorja za njihove izvenšolske dejavnosti. Zunanje sodelavce bi rabili predvsem za tehniške dejavnosti.

Pomembna naloga osnovnih šol je poklicno usmerjanje. Pomočnica ravnatelja Hermina Rudolf je poudarila, da na šoli za to dobro skrbijo. Uspešno sodelujejo s skupnostjo za zaposlovanje. Tudi šolska svetovalna služba je aktivno vključena v poklicno usmerjanje. Učencem pomagajo z nasveti, poleg tega pa organizirajo ekskurzije v delovne organizacije. Letos so že obiskali Elektro—strojne obrate, Termoelektrarno Šoštanj, Tovarno usnja Šoštanj, šli pa bodo še v Tovarno meril Slovenj Gradec ter še nekatere druge delovne organizacije.

UČNI USPEH NI ZADOVOLJIV

Osnovna naloga slehernega učenca je, kot vedno poudarjamo, učenje. Kakšen je bil učni uspeh na osnovni šoli Gustav Šilih ob letošnjem prvem polletju? Na šoli je izdelalo 92,8 odstotka učencev, kar je po mnenju ravnatelja Franja Slemenška zelo slab učni uspeh in se z njim nikakor ne morejo zadovoljiti. Storit morajo vse, da

se uspeh do konca šolskega leta izboljša. Žal ugotavljajo, da starši slabših učencev, nimajo interesa, da bi sodelovali s šolo. Tako so sklicali skupne roditeljske sestanke, na katerih so želeli staršem, katerih otroci imajo slabše učne rezultate, nuditi strokovno pomoč, kako naj pomagajo svojim otrokom. Žal, je bil odziv zelo slab. Slabši učenci so pogosto učenci, ki se vozijo iz oddaljenih krajev. Ti porabijo precej časa za pot v šolo, mnogi pa morajo veliko delati še doma. Vozači so zaradi avtobusnega prevoza prikrajšani tudi za dopolnilni pouk. Učitelji se sicer trudijo in se takšnim učencem nekoliko bolj posvetijo med poukom, vendar to ni dovolj. Ravnatelj je prepričan, da bodo učitelji ter mladinska in pionirska organizacija na šoli storili vse, da se učni uspeh izboljša, vendar se njihova želja, da bi ob koncu leta dosegli 100 odstotni učni uspeh gotovo ne bo izpolnila.

Z rezultati, ki so jih na šoli dosegli v petnajstih letih, so zadovoljni. Šolske klopi je zapustilo 1.626 učencev, ki so šolanje uspešno nadaljevali na srednjih, višjih in visokih šolah.

MIRA TAMŠE

Pred osnovno šolo so v počastitev 15-letnice šole odkrili spomenik pedagogu Gustavu Šilihu

Skrb za učni uspeh in disciplino

Predsednica pionirske organizacije Brina Ornik o delu te organizacije

Pionirji smo pričeli z delom že v začetku septembra, ko so se odprla šolska vrata. Na svojih prvih sestankih smo se pripravljali na pionirsko konferenco, ki pa je bila letos slovesnejša kot prejšnja leta, saj smo z njo obeležili tudi 15-letnico naše šole. Na njej so nam spregovorili gimnazijci in delavci, ki so pred leti obiskovali našo šolo. Izvolili smo tudi nov 11-članski odbor pionirskega odreda, ki v tem

Brina Ornik

šolskem letu skupaj z mentorico, tovarišico Kugoničev, vodi delo pionirskega odreda.

Petega oktobra smo odkrili spomenik pedagogu Gustavu Šilihu, čigar ime nosi naša osnovna šola. Isti mesec smo zbrali prijave za posamezne interesne dejavnosti. Največ zanimanja so pokazali učenci za delo šolskega športnega društva, kulturne sekcije in tehničnih krožkov. Imamo še angleški, kemijski, zgodovinski krožek, klub OZN in še bi lahko naštevale.

Vključili smo se v jugoslovanske pionirske igre, ki potekajo pod geslom Narava, zdravje, lepota in v natečaj „Mi mlad“. Naloge v zvezi s tem smo razdelili posameznim krožkom. Na Dan mrvih smo položili venec in prisostvovali komemoraciji pri spomeniku talcev v Starem Velenju. Mesec november je potekal v duhu priprav na počastitev 29. novembra in sprejema cicibanov v pionirsko organizacijo. Letos so se naše vrste povečale za 115 članov, ki so objubil, da bodo vedno ljubili svojo domovino. Ta mesec smo tudi tekmovali v zbiranju starega papirja v humanitarne namene in

ga zbrali precejšnjo količino. V tednu pionirske solidarnosti z otroki Južne Afrike in Palestine, smo s prodajo voščilnic in prostovoljnih prispevkov zbrali 8.090 dinarjev.

Naši prvi in osnovni nalogi sta skrb za boljši učni uspeh in disciplino. Sestavili smo ekipe pionirjev, ki skrbijo za red med odmori. Na dan JLA nas je obiskala skupina vojakov iz Celja. Tako smo skupaj proslavili 22. december. Za novo leto smo pripravili program za občane Doma za varstvo odraslih in delavce REK, program pa je pripravila tudi vsaka razredna skupnost. Zelena straža je postavila ptičje krmlilnice. Prejšnji teden je Pionirski odbor pregledal delovnike razrednih skupnosti in jih ocenil. Proslavo ob kulturnem prazniku smo popestrili s kvizom o življenju in de-

lu dr. Franceta Prešerna. Na naš odredni praznik, 22. februarja, pa smo izvedli kviz o Ivanu Kovačiču Efenki, po katerem smo imenuje naš pionirski odred. Med letom smo organizirali še druge akcije, se udeležili prireditvev in proslav, imeli smo sestanke s predstavniki razrednih skupnosti.

Se nadalje bomo organizirali akcije, proslave, prirejali športne dni (8. marec, 27. april, 1. maj, 25. maj). Tekmovali bomo v veseli šoli, za bralno značko, sodelovali pri Kurirčkovih pošti in Titovi štafeti. Vsem tem se bomo sproti dogovarjali s predstavniki razrednih skupnosti.

Rezultate našega dela bomo pregledali na zaključni proslavi ob koncu šolskega leta, še podrobneje pa na pionirski konferenci prihodnje šolske leto.

Vsak mladinec naj sodeluje v izvenšolski dejavnosti

Predsednica osnovne organizacije ZSMS Velenje na osnovni šoli Gustav Šilih Samar Al Savegh o delu in nalogah te organizacije

Naša mladinska organizacija šteje 9 članov, razdeljena v tri oddelke, mentor pa je Miha Macur.

Tako kot vse organizacije, je tudi naša sprejela v oktobru 1978 svoj plan dela za tekoče leto. Na prvo mesto smo postavili učenje in skrb

delovali pa smo tudi v televizijski oddaji Pisani svet... Tudi na kulturnem področju smo zelo aktivni. Mnogo mladincev je pevec in igratelj. Pripravili smo proslavo na dan JLA, organizirali plesni tečaj, kateremu smo se naučili novih plesov, sodelovali pri nastajanju šolskega glasila Vrtljak, ustanovili pa smo tudi šolski radio. Seveda nismo pozabili na razvedrilo in zabavo. Vsak mesec organiziramo ples s pogovorom. Ob koncu leta pa bomo pripravili valet. Največ časa pa nam je vzelo delo na področju poklicnega usmerjanja. Organizirali smo ekskurzijo v vojaške šole v Ljubljano, nameravamo jih še več. Obiskali bomo Zdravstveni dom, Gorenje, REK in še nekatere druge. Veliko nalog smo že izpolnili, mnogo nas jih še čaka. Vseh predvidenih nalog niti nismo uspeli realizirati, saj dva meseca nismo imeli za to dovoljenih ur. In katere bistvene naloge so še pred nami? Sodelovali bomo pri Titovi štafeti, organizirali bomo sprejem pionirjev v mladinsko organizacijo ter pomagali pri organizaciji samoupravnega dne.

Trudimo se, da bi program, ki smo si ga zadal in ga prilagodili programu občinske konference ZSMS Velenje izpolnili. Povsod pa poudarjamo naše največje naloge: učenje, pravilna izbira poklica in vpis na srednje oziroma poklicne šole.

Samar Al Savegh

za dobro disciplino. Zadal pa smo si tudi nalogo, da naj bi bil vsak mladinec vključen v vsaj eno izvenšolsko dejavnost. Nato sledijo akcijske naloge. Naša prva naloga je bila ob otvoritvi spomenika Gustavu Šilihu. Očistili smo prostor in ga pripravili za proslavo. Zelo uspešni smo bili v akcijah čiščenja našega okolja. Sadili smo okrasne rastline okoli šole. So-

Ravnatelj osnovne šole Gustav Šilih Velenje Franjo Slemenšek

upravna skupnost dolžna usposablja mladega človeka za sodelovanje v družbenem življenju in odločanju v njem. Dolžna je tudi odkrivati zmožnosti mladega človeka in razvijati njegovo nadarjenost in osebnost.

PROSTORSKO UTESNJENI

V letošnjem šolskem letu imajo na osnovni šoli Gustav Šilih Velenje dvanajst oddelkov na razredni stopnji in 15 oddelkov na predmetni. Imajo eno in pol izmenski pouk: razredna stopnja ima dvoimenski pouk, predmetna pa enoimenskega. Na podružnični osnovni šoli v Šentilju imajo štiri razrede, pouk pa je dvoimenski. Na paški šoli imajo dva kombinirana oddelka. Vsega so na centralni šoli 804 učenci, na podružničnih šolah pa jih je 100. Zaradi pomanjkanja prostora imajo samo dva oddelka podaljšane bivanja in to le za učence od prvega do četrtega razreda.

Prostorsko so na šoli zelo utesnjeni. Učilnice so vseskozi zasedene, učencev pa je vsako leto več. Ker so posamezni razredi prenatrpani (v oddelku jih je tudi čez 30), bodo morali že jeseni uvesti za vse razrede dvoimenski pouk. V njihov peti razred se namreč poleg učencev iz obeh podružničnih šol, pošolajo tudi učenci osnovne šole iz Vinske gore.

ZASTARELA OPREMA

Kot je povedal ravnatelj Franjo Slemenšek, se srečujejo na osnovni šoli Gustav Šilih Velenje še z mnogimi drugimi težavami. Eda od njih je zgradba. Pred leti je bila šola sodobna,

Poslopje osnovne šole Gustav Šilih Velenje je že zastarelo

Pletenine vabijo

V knjižnici v Velenju je 4. razstava ročnih del, ki jo prireja vsako leto ob 8. marcu Kulturni center Velenje na pobudo Sveta za družbeno aktivnost žena pri OK SZDL Velenje.

Na predvečer praznika je udeležence prijetno presenetil s svojim nastopom Ribniški oktet, z recitatom pa je navdušila igralka Mestnega gledališča v Ljubljani tov. Alenka Svetelova.

Pokroviteljstvo razstave je prevzel NAMA Velenje. Udeležencem prireditve je spregovoril tov. Macur o pomenu 8. marca, praznika žena. Spregovoril je tudi, da kvaliteta razstav raste in da smo ponosni na tene, ki se ob redni zaposlitvi, ob delu v družini, na družbenopolitičnem področju še vedno ukvarjajo tudi s plemenito dejavnostjo, z ročnim delom. Ob tem je spregovoril o neprecenljivi pomembnosti ročnih del, ko je nek narod v stiski. Prencatari borec se je grel ob domačem izdelku, pa še prijetno mu je bilo ob misli, da mu je toplo zaradi pridnih rok slovenskih žena.

Letos je razstava namenjena le izdelkom iz volne. Mnogo ljudi si jo ogledalo in se pohvalno izrazilo o celotni zbirki. Vemo, da je še veliko del ostalo doma, ker so žene prekomerne, da bi se pridružile razstavljalkam.

Razstavo si je ogledala tudi tov. Zora Tomič, članica Predsedstva zvezne konf. SZDL Jugoslavije, glavna urednica „Praktične žene“ Zorka Radojković. Pohvalno so se izrazile o prizadevanju naših žena na tem področju.

Razstava bo odprta do 27. marca, nato vas vabimo, da si jo ogledate. Za naslednjo razstavo prosimo, za

predloge. Menimo, da bi bilo prav, če bi razstavili narodne vezenine. Prilegnili bi šole, ustanove, društva in vse žene. Vsem bi nudili strokovno pomoč in nasvete. Prav bi bilo, da prelepe vzorce naših prednikov spoznamo in jih ohranimo. Seveda pa moramo pri tem upoštevati, da ima tudi ta zvrst svoja pravila, vzorce pa najdemo v raznih knjigah, na starih izdelkih iz lesa, na pirlihi in oblačilih prednikov. Vsem, ki bodo hoteli sodelovati, bomo nudili nasvete. Veseli pa bomo tudi drugih predlogov.

ZDENKA SLOMSLK

Trio Lorenz

Trio Lorenz navdušuje!

V okviru komornega abonmaja in za izven bo v sredo 28. 3. 1979 ob 19.30 v knjižnici Velenje koncert znanega komornega ansambla bratov LORENZ. Na sporedu so dela Igorja Stuhca, Wolfganga A. Mozarta in Bedricha Smetane.

Trio Lorenz sestavljajo bratje: Primož – pianist, Tomaž – violinist

in Matija – čelist. Diplomirali so leta 1966 na ljubljanski glasbeni akademiji in se izpopolnjevali v Rimu in Trstu. Lani so na koncertu v Sao Paulu proslavili 20 let svojega umetniškega udejstvovanja. Zelo zahteven spored so že pred dvajsetimi leti izvedli na pamet in to posebnost so ohranili ves čas, tako, da so edini

jugoslovanski in redki svetovni ansamblji te vrste s to posebnostjo. Nad 20 jugoslovanskih skladateljev je napisalo in posvetilo svoja dela prav triu Lorenz.

Koncertirali so v domovini v vseh pomembnejših republiških centrih, na vseh pomembnih domačih festivalih, pa tudi v številnih sredinah, kjer je bil to poslušalcem prvi živni stik s komornim muziciranjem. Trio je nešteto nastopil tudi s komentiranimi koncerti za mladino vseh stopenj in uživa med mladimi poslušalci širom Jugoslavije izreden ugled in popularnost.

Tudi v Velenju bo imel dva koncerta za Glasbeno mladino in sicer v Soštanju ob 11.30 uri, v Velenju pa ob 16.30 uri.

Razen v Jugoslaviji je Trio Lorenz navdušil poslušalce še v številnih drugih evropskih državah, na ameriški celini in v Afriki. Kritika v svetovnih glasbenih središčih uvršča Trio Lorenz med najuglednejše svetovne ansamble in v svojih ocenah poudarja izredno uigranost, svežino in zrelost interpretacij, stilno dognanost perfektno tehniko, tonsko prefinjenost in niansiranje ter izredno spominsko sposobnost in zanesljivost, ki dajeta izvedbam čar neposrednosti in posebnega kontakta z občinstvom.

ZABE V VELENJU – V petek 23. 3. 1979 ob 20. uri bo v domu kulture Velenje koncert celjskega plesnega orkestra ZABE, ki ga vodi France Kapus. Orkester deluje od leta 1946, goji tradicionalno in plesno glasbo velikih orkestror: Glenna Millerja, Ray Antonina, Count Basieja in drugih. Plesa bosta dr. Jože Završnik in Judita Slimšek. Koncert bo povezovala Ivica Burnik. Prireditve je namenjena abonementom koncertnega abonmaja in za izven. Do spremembe programa je prišlo zato, ker Slovenska filharmonija ni uspela zagotoviti še enega koncerta v Velenju. Prosimo za razumevanje!

Izpolnili vse naloge

V soboto, 17. marca je bila letna konferenca članov Zdrženja borcev NOV Soštanj v dvorani družbene prehrane T.E.S. Na konferenci so podali izčrpano poročilo o delovanju združenja v preteklem letu. Uresničili so vse naloge iz delovnega programa (obujanje tradicij narodno osvobodilnega boja s predavanji mladini, pohodi po poteh XIV. divizije, izleti v partizanske kraje, vzdrževanju in urejanju spomeniških obeležij NOB in organizacijo komemoracije pri spomeniku talcev ob občinskem in krajevnem prazniku). Na konferenci je podal pregled političnih dogodkov doma in v svetu Ivan Gušić, o reorganizaciji in volitvah v socialistično zvezo in skupščinsko-krajevne skupnosti ter v organe krajevne skupnosti pa je spregovoril Martin Primožič, ki je povabil navzoče k tesnejšemu sodelovanju in prizadevanju za uspešno reševanje krajevnih problemov.

Konferenca je nato sprejela program dela za leto 1979, med katerim je najvažnejša naloga obnovitev spomenika talcem na cesti talcev, do letošnjega dneva borcev, ko bo ZZZ

NOV Velenje gostitelj medrepubliškega srečanja borcev in mladine ob priliki odkritja spomenika borcev XIV. divizije na Graški gori – Gori jurišev, kjer se ureja spominski park v spomin padlim borcem.

V programu dela za leto 1979 so si zadali naslednje naloge: nudenje članstvu vso pravno in materialno pomoč, organizirali bodo pohod mladine po poteh XIV. divizije do spomenika pri Zlebniku, kjer je padel naš rojak partizanski pesnik in narodni heroj Karel Destovnik – Kajuh, nudili pomoč pri urejanju spominske sobe kulturniške skupine XIV. divizije na šoli K. D. Kajuha v Soštanju, obujali spomine narodno osvobodilnega boja s predavanji in izleti v partizanske kraje, nenehno bodo skrbeli za urejevanje in vzdrževanje spomenikov NOB in vsestransko pomagali izvrševati naloge, ki jih načrtuje SZDL, ZSMS, KS, SLO in DZ. Po končani konferenci je bil družabni večer in pogostitev, ki jo je pripravil kolektiv Elektrarne Soštanj za udeležence konference.

MILOŠ VOLK

Likovni svet otrok

V prostorih osnovne šole Karel Destovnik Kajuh iz Soštanj bodo jutri odprli razstavo s naslovom „Likovni svet otrok“, ki jo letos prirejajo že enajstič zapored. Gre za izredno privlačen in zanimiv prikaz mladostne likovne ustvarjalnosti učencev več kot osemdesetih slovenskih osnovnih šol. V preteklih letih so s svojimi izdelki na tej razstavi sodelovali tudi učenci slovenske šole iz Stuttgarta ter šole iz Gropade pri Trstu, ki nosi ime Karla Destovnika Kajuha in je pobratena z istoimensko soštanjsko šolo. Za razstavo „Likovni svet otrok“ rišejo učenci vsako leto na določeno temo. Letošnja je še posebno zanimiva in aktualna, saj ima naslov „Varstvo okolja“. Učenci so s čopičem in barvami pokazali, da je skrb za zdravo okolje še kako prisotna v njih, zato je komisija, ki je izbirala najboljša dela za razstavo, imela dokaj težko delo. Tako bo na letošnji razstavi v soštanjski osnovni šoli Karel Destovnik Kajuh viselo več kot tristo likovnih izdelkov, ki so jih ustvarili učenci iz vse Slovenije.

„Likovni svet otrok“ si je v slovenskem kulturnem prostoru že poiskal vidno mesto, veliko razumevanja in podpore pa je deležen tudi v naši dolini. Pri organizaciji te zanimive razstave že vrsto let pomagajo Občinska kulturna skupnost, Občinska skupnost za izobraževanje ter občansko tudi družbenopolitične organizacije. Z njihovo pomočjo so v zadnjih letih ob vsaki razstavi pripravili tudi poseben katalog, ki je izredno dobrodošel dokument o tovrstnem delu in je v veliko pomoč tudi likovnemu pouku na osnovnih šolah. Vsako leto si razstavo ogleda nekaj tisoč obiskovalcev iz različnih krajev Slovenije. Med njimi je največ učencev in dijakov, staršev ter različnih delegacij. Ugotavljajo pa, da je med občani naše doline še vedno premalo zanimanja za izredno doživetje in zanimivo likovno ustvarjalnost naših najmlajših. Organizatorji razstave „Likovni svet otrok“ razmišljajo tudi o tem, da bi otroška likovna dela uporabili pri tiskanju koledarjev, razglednic in še kje.

J. KRAJNC

STANE TERČAK

8

Gora jurišev

Prenos ranjenecov z Graške gore 21. februarja 1944. (Foto: J. Petek)

Vrste so se poravnale. Ronko je dobil pritek novih sil. Kar pometli so s prvimi Švabi, ki so prekoračili previs. Zopet so se usule mine. Stojan je utihnil. Ko smo prišli do njegovega položaja, se nam je nudi žalosten in grozen prizor. Vse naokrog je bilo krvavo. Mina je padla skozi vejeve ravno nanj, ga zmrnila, da so udje ležali razmetani ob zviti cevi razbitega mitraljeza.

Ronkovo povelje se je glasilo: „Držati in vzdržati!“

Stojan je povelje izpolnil. Ze so začele legati prve sence debelih smrek po borcih na položaju. Večema zarja je osvetljevala od strani Uršljo goro in Peco, ki se je vsa iskrila. Poslavljaljoči se sončni žarki so se odbijali od ostrih robov ogromnih, divjih skladov. V ozadju je kipel v nebo še v polni svetlobi piramidasti vrh Ojstrice, za njim pa v sivini mrakov temna, kopasta Planjava. Na desni se je risala komaj zaznavna silhueta Grintovca in njegovih nižjih sosedov. Na večmem nebu so nastajali majhni, kodrasti oblaki, ki so se večali, in se zopet združevali v skupine. Bili so beli, svetlosivi, blede žareči. Na nebu so se pasle ovčke.

Oddahnili smo si. Švabi so bili odbiti. Še urico, kratko urico, pa bo utonilo pogorje v mraku. Gozdovi se bodo pogreznil v nočno dremavost in pokoj. Po samotnih kmetijah, raztresenih po vsem pogorju, bodo komaj zaznavno svetili skozi zagrnjena, majhna, ozka okna prameni leščerb. Ti bodo to noč naši kažipot.

Ze smo bili prepričani, da so Švabi za danes končali z bojem. Kupi njihovih mrličev so ležali pred našimi mitraljezi. Veselili smo se prežgodaj. V dolini je baterija zopet zaigala. Salve so se vrstile za salvo. Peklensko so žgali kar povprek po vseh položajih. Nič več se niso koncentrirali na določene točke naše obrambne linije. Minometalci so jim vnovič začeli delati družino.

„Boš videl, še en sunek bo sledil, napeli bodo vse sile, da nas razdvoje. V tej uri bo še marsikdo izmed nas izkrmel,“ je šepnil Janko poltiho. Nemo sem mu prikimal.

V toči svinčenk je gozd vnovič oživel. Izza vsake smreke se je vžgalo, tulilo, peketalo. Borba je z vsakim trenutkom naraščala, postajala je zagrizena. Čim bliže je prihajal mrak, tem bolj je borba besnela.

Pri komandirju Gustnu na levem krilu naših položajev se je zopet vžgalo. Gustl je imel danes težak dan. Druga četa, s katero je držal položaje nasproti hiši v nižini, je bila razredčena. Položaj je bil redko zaseden. Borci so ležali posamezno. Razmaka med njimi je bilo ponekod že nad deset metrov. Gustlna je skrbelo, kako bo pri bližajočem se napadu obdržal položaj. Povelje komandanta Ronka se je glasilo jasno, razločno: „Gustl, saj poznaš naš položaj. Umika ni! Zadržati je treba do noči!“

„Do noči... do noči... da bi le že hitro padla noč na vrhove,“ je šinilo skozi njegove možgane. Noč je bila njegova rešitev in rešitev nas vseh, ki smo ležali na položaju vrh Graške gore. Toda noči ni in ni hotelo biti.

Večerne sence so se vedno gosteje risale po beli površini snega. Oči borcev so se večale, zenice širile. Smreke v nižini pod njimi je že zavijal komaj zaznavni mrak. Švabski mitraljezi so lizali neprenehoma Gustlne položaje. Iz mraka so se že četrtič zaletale temne postave „Gebirgsjaegrov“ proti vrhu. V temne postave so se zagrizle svinčenko mitraljezov. Postave so kriknile: „Vorwaerts! Sturm!“

Pri vsakem borcu na položaju le-ležala ročna granata. Odviti zaklopec je ležal zraven nje. Švabi so se zaglajali naprej. Svinčenko jih niso mogle ustaviti. Gustlna je kar zbledel: „To je pravi trenutek. Sedaj ali nikoli.“ V tem hipu se je razlegel

njegov močni glas po položaju. Vsi smo ga poznali, ker je bil eden najboljših pevcev v bataljonu: „Fantje, juriš!“ Salva bomb je zadonela na levem krilu. Gustl se je zaril v Švabe kakor volk. Njegovi strupeni zobje – ročne granate so jih grizle, grizle...

Hrup je pojemal. Švabi so bili odbiti. Zopet so se morali umakniti tja, od koder so prišli. Imeli so številne izgube. Ko smo prišli na položaj, ki ga je držala Gustlnova četa je bilo v očeh borcev nekaj vlažnega. Njega, zmagovalca, ni bilo na položaju, ki ga je ubranil. Ležal je spokojno pod veliko košato smreko, kamor so ga prinesli njegovi zvesti tovariši, prekrit s smrekovimi vejami. Ko smo ga odkrili, smo pogledali v Gustlnov obraz. Bil je miren, spokojen, toda resen. Pravi obraz zmagovalca!

Na čelu, kjer se pričenjajo lasje, je zevala majhna rana. Svinčenka je prebila upomo čelo velikega borca za svobodo. Njegove ponosne, sivkaste oči so ugasnile v mraku nastopajoče noči, ki si jo je ta dan tako vroče želel, ki jo je tako težko pričakoval.

Komandant Ronko je dolgo nepremično gledal mrtvo truplo svojega najboljšega komandirja. Nato je resen in zamišljen počasi odšel na desno proti položaju.

„Za danes je dovolj!“ je jezno in obenem žalostno izgovoril sam pri sebi, vendar smo ga slišali vsi okoli stoječi.

Ta dan nam je iztrgal iz naše srede najboljši borca. Ronkova goreča želja se ni izpolnila. Še fisti večer so nas čakale težke preizkušnje. Borbe še ni hotelo biti konec. Streljanje je pojmalo, utihnilo in se znova razplamtelo. Zredčene vrste na položajih okoli nas so se izpopolnjevale. Ni bilo izključeno, da se Švabi, čeprav so bili že sedemkrat odbiti in njihove vrste razredčene, zopet zberbo in ponovno navale proti vrhu.

Naše uredništvo na obisku v krajevni skupnosti Šoštanj

Tokrat se je naše uredništvo odpravilo na obisk v mesto Šoštanj, ki je drugo največje središče v Šaleški dolini. Zbrali smo se v dvorani prenovljenega doma sindikatov, kjer je sedaj sedež krajevne skupnosti, zato ga bomo tudi preimenovali v dom krajevne skupnosti. Naši sogovorniki so bili Martin Primožič, predsednik skupščine krajevne skupnosti, Marjan Moškon, predsednik sveta krajevne skupnosti, Stane Šmajdl, podpredsednik sveta krajevne skupnosti, Franc Pečovnik, predsednik krajevne konference SZDL in Tone Rep, predsednik šoštanske Svobode.

Martin Primožič

Za uvod v naš pogovor so nam naši sogovorniki povedali nekaj podatkov iz „osebne izkaznice“ mesta. V krajevni skupnosti Šoštanj živi približno 3.500 prebivalcev, od tega je 21000 volilcev. 1.500 krajanov je zaposlenih v različnih tovarnah oziroma drugih kolektivih Šaleške doline, le pet pa je po besedah sogovornikov pravih kmetov.

Zelo velika krajevna skupnost

O komunalnih vprašanjih v kraju smo v zadnjem času razmeroma precej pisali. Zato nas je med pogovorom najprej zanimalo, kako so opravili nedavne volitve novih samoupravnih organov krajevne skupnosti, kako so ocenili preteklo delovanje, še posebej delo delegatov in seveda, kakšna je njihova nova organiziranost.

Krajevna skupnost Šoštanj je zelo velika, tako po obsegu kot po številu prebivalcev, zato je bilo nekaj časa prisotno mnenje, da bi ustanovili namesto ene dve krajevni skupnosti. Na koncu pa so se odločili za eno, saj je njihova problematika takšna, da jo je treba reševati celovito, so še posebej poudarili predstavniki krajevne skupnosti. Čim večjo vključenost ljudi v delo krajevne skupnosti pa so si zagotovili z razdelitvijo na

sedem tako imenovanih rajonskih odborov. Na zadnjih volitvah so v skupščino krajevne skupnosti izvolili 38 delegatov, svet krajevne skupnosti pa sestavlja 9 krajanov. Da bi delo kar najbolje teklo so ustanovili več komisij: za planiranje, predsednik Janez Lekše, gospodarstvo in finance — Franc Slavič, komunalno urejanje — Ivan Mihalinc, za zaščito in razvoj človekovega okolja — Ivan Stropnik, stanovanjsko problematiko — Ivana Katič, za socialna vprašanja — Maja Turk, za vzgojo in izobraževanje — Helga Novak, imajo pa tudi komisijo za odlikovanja in priznanja katero vodi Miloš Volk, potrošniški svet vodi Anton Golob, seveda pa v kraju deluje tudi odbor za SLO.

V krajevni konferenci SZDL je 35 delegatov, podpredsednica konference je Olga Medved, sekretar pa Branko Valič.

Pri izbiri delegatov za skupščino krajevne skupnosti so si prizadevali, da bi v delu sodelovali krajanje vseh sredin. Tako skupščino sestavlja 21 delegatov iz temeljnih organizacij oziroma organizacij združenega dela, sedem delegatov je s terena, 15 delegatov iz družbeno političnih organizacij, pet pa iz raznih društev.

Na postavljena vprašanja ni bilo odgovorov

S samoupravno aktivnostjo v prejšnjem obdobju niso povsem zadovoljni, vendar ne v celoti po krivdi delegatov, temveč — kot so poudarili — ker svet krajevne skupnosti ni popolnoma razumel vloge prejšnjega zbora delegatov, v katerem je bilo 45 članov. In tako so pogostokrat zadeve, ki so sicer bile pristojnost zbora delegatov, reševali kar na svetu. To pa je od njega zahtevalo izredno aktivnost, če je hotel vso problematiko obvladati. „Delegacija za zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Velenje,

Marjan Moškon

Franc Pečovnik

je bila delovna. Delegati so se redno sestajali, se dogovarjali o raznih vprašanjih in zavzemali o njih tudi določena stališča ter jih posredovali na skupščini. Moramo pa reči, da so bili delegati čisto nezadovoljni, saj na postavljena vprašanja največkrat ni bilo niti odgovora, kaj šele pozitivne reakcije. Zato se je dogodilo tudi to, da posamezni delegati na sejah sploh niso želeli več sodelovati.“

Kot so poudarili naši sogovorniki materiali za seje skupščine občine Velenje in samoupravnih interesnih skupnosti še vedno niso dobro pripravljene. Največkrat so preobsežni, ne dovolj razumljivi in nejasni. Gradivo bi moralo biti po njihovem mnenju krajše, bolj jedrnatno ter napisano v jeziku, razumljivem slehernemu krajanu.

Vsi vemo, da naša dolina skriva v svojih globinah bogastvo — črno zlato. Izkoriščanje premoga nam omogoča velik napredek, vzporedno s tem pa nastajajo tudi mnogi problemi, saj najlepši predeli doline izginjajo pod vodo. Prizaneseno tudi ni Šoštanj. Krajani se zavedajo, pomembnosti bogastva, ki leži pod desnim delom njihovega mesta. Spriznani so se, da bo ta del pač moral izginiti, saj je predrag dragocen, kljub vsemu pa menijo, da je bilo njihovo mesto pri razvoju naše občine vendarle zapostavljeno. Res je, da je desni breg Šoštanja ogrožen — pravijo — levi breg pa bo ostal tudi v prihodnje takšen kot je; zato bi bilo lahko v preteklih letih na tem območju več narejenega. Prepričani so, da bi se ta predel lahko in moral kar najlepše urediti, da bi se ob sodobni gradnji ohranil stari del v svoji izvorni obliki. Misel, da je mesto Šoštanj obsojeno na propad so že zdavnaj opustili, saj se zavedajo, da v celotni dolini primanjkuje prostora, za-

V Šoštanju še

radi tega se naselja širijo izven središč in zahodni del Šoštanja je zato kot nalašč primeren.

Skoraj vedno, ko v Šoštanju tako celovito govorijo o razvoju mesta, beseda nanese tudi na urbanizacijo kraja. Pravijo, da je bilo v preteklem letu narejenih precej napak na področju urbanističnega planiranja. Vsi predlogi so bili narejeni takorekoč z eno roko. Temu pa kot kaže želijo narediti konec. Odločili so se za razpis natečaja za izdelavo urbanističnega plana, da bi tako dobili kar najbolj strokovne rešitve, o katerih bodo seveda za tem razpravljali krajanje in če se bodo z njimi strinjali, bodo v prihodnje delali dosledno po njih. Zavedajo se, da je v Šoštanju premalo prostora, zato si seveda ne smejo privoščiti, da bi ta prostor neracionalno izkoristili.

V delo krajevne skupnosti vključiti kar največ krajanov

V Šoštanju menijo, da njihovo gospodarstvo ne dosega tistega kar bi moralo oziroma kar se je od njega pričakovalo. Tu so še posebej omenili Lesno, tovarno usnja ter Galip. Nezadovoljni so tudi s sedanjim stanjem na področju preskrbe.

Še zlasti preskrbo sadja in zelenjave. Razen Merxove blagovnice so trgovski lokali v razmeroma neprimernih prostorih. Nazadovoljni so tudi s sedanjim stanjem gostinstva.

Večina lokalov je takšnih, so dejali, da se že na pragu obrneš in oddideš. Ko so tako razpredali misli, kaj je dobro in kaj je slabo v krajevni skupnosti, se niso mogli ogniti tudi dveh problemov, ki jih že zelo dolgo pestijo. Vsekakor je na prvem mestu onesnaženje reke Pake. V sušnem obdobju je njen pritok skozi Šoštanja pod biološkim minimumom, to pa tudi vse pove in tedaj je v njej še posebej opazno veliko tistega kar je neprijetno za oko še manj pa za nas. Edino zdravilo za rešitev tega vprašanja je kolektor, ki bi že zdavnaj moral biti narejen.

Stane Šmajdl

Dokler pa ga ne bo, pa naj bi vodna skupnost vsaj občasno očistila strugo reke Pake. Okolje oziroma ozračje precej onesnažuje tudi tovarna usnja Šoštanja. Med tem ko se zaradi dimnikov šoštanskih termoelektrarn ne pritožujejo več. Ta kolektiv je pokazal izredno razumevanje za rešitev tega nekdanj perečega vprašanja in vložil velika sredstva, da so odpravili nepravilnosti, ki so motile krajanje. K boljši čistosti okolja in vode pa lahko seveda veliko prispevajo tudi krajanje sami s tem, da ne bodo uničevali oziroma onesnaževali vode z različnimi odpadki, ki jih čisto odlagajo v Paki.

Mnogo naredili

Ob vsem tem pa so v Šoštanju vendarle zadovoljni z dosežki zadnjih let. Tu je

kopališče, ki resda terja temeljito obnovo, v kraju sta dve telovadnici ob osnovnih šolah,

Tone Rep

povečali so osnovno šolo Bil Roeck dobili nov zdravstveni dom, zgradili so tudi kulturni dom kot nadomestni objekt starega, katerega so morali zaradi izkoriščanja premoga porušiti, v zadnjem času pa so začeli reševati tudi vprašanje toplifikacije kraja, kar bo ne dvomno prispevalo k večji čistosti ozračja. Tako so z toplificirali hiše ob Askerčev Levstikovi cesti in Tovarniški poti. Tu je toplotvodno ogrevanje dobilo 70 objektov. V letošnjem letu pa načrtujejo (seveda je vse odvisno od denarja) še toplificiranje objektov na Glavnem trgu, ob Partizanski in Primorski cesti ter Cesti talcev.

Šoštanj — nekoč

Šoštanj je nastal na rečni naplavin, med Pako in strmini, do 600 metrov visokimi Lokoviškimi hribi. Prvič se omenja okoli leta 1200, ko listine skupno z lastniki šoštanske graščine navajajo tudi vas pod njo. V prometnem pogledu se Šoštanj ne more meriti z Velenjem, vendar je bila že v srednjem veku znana tovarna pot z zahodnega dela Spodnje šalejske doline. Čez Lokovico in Zavodnje na Koroški Pliberk. Paka dobiva blizu Šoštanja večino svojih večjih potokov, ob katerih vodijo poti do hribovitega zaledja. Kmalu za mestom zapusti dolino in se prebija proti jugu. Ves zahodni del kotline je lahko obvladal stari šoštanski grad, postavljen na strmem apniškem hribu, pod katerim je nastalo naselje. Od starega gradu se je do danes ohranil razrušen stolp „Pusti grad“. Grad je obstajal že konec 12. stoletja, razdeljali so ga leta 1439, v bojih med celjskimi grofi in Habsburžani. Nižje, pod Pustim gradom, je od 14. stoletja od 1734 leta stal mlajši grad Amsthaus. Omenjajo ga v zvezi s turškimi napadi leta 1473 in kmetskim uporom leta 1635, ko je bila utrdba poškodovana. Dokončno jo je uničil leta 1734 požar, ki je zajel graščino in gospodarska poslopja. Že pred tem požarom so takratni lastniki gradili novo poslopje za shrambo desetine. Iz prvotne shrambe je nastala sedanja graščina, ki so jo Vošnjaki preuredili za delavska stanovanja.

Ugoden prometni in strateški položaj je kraju kmalu pripomogel do trških pravic. Na njihovi osnovi so smeli Šoštanjčani od leta 1436 dalje krčmariti in kupčevati s soljo do Slovenj Gradca. S tem odlokom je dobil Šoštanj tudi tržni prostor, zasnovan v obliki pravokotnika. Požar v 18. stoletju je naselju sicer prizadejal precejšnjo škodo, vendar se tloris kasneje ni bistveno spremenil.

Šoštanj se je spremenil v živahno tržišče za zapadni konec doline in je uspešno tekmoval z vzhodnim sosedom Velenjem. Od nekdanjih obrti se je razvila v industrijo le lesna in usnjarska. Leta 1891 so dogradili železniško progo Celje — Velenje in jo do leta 1899 podaljšali do Dravograda.

Železna cesta je pospešila industrijsko proizvodnjo, razmahnila se je trgovina. Naselje je prestopilo železniško progo, rastle so nove hiše. Leta 1911 je dobil kraj mestne pravice. Med obema vojnima je dvigala Šoštanj nad kmečko okolico predvsem uprava in kulturna funkcija. Sodnija, sedež občine, meščanska šola, železniška postaja in tovarna usnja so poleg obrti preživljali meščane. Najbolj donosna je bila v dolini lesna trgovina in prodaja živine ter sadja. S temi posli so se ukvarjali malo številni domačini, a nemško usmerjeni prekopčevalci. Marsikatera kmetija je šla na boben po njihovi zaslugi. Prisvojili so si obsežne komplekse zemlje, predvsem gozdove. Nanje se je oprl okupator in skupno z njimi ponemčeval in moril.

Leta 1935 je bil v Šoštanju ustanovljen partijski komite za Šaleško dolino. Posrečilo se mu je organizirati napredno mladino, ki je širila revolucionarno miselnost in narodno zavest. Nitorej čudno, da je okupator prav v Šoštanju doživel enega prvih porazov na Slovenskem, ko je v noči od 7. na 8. oktober Prvi štajerski bataljon, ki se je nekaj dni prej formalno na Grmadi, napadel Šoštanj in ga do jutra držal v svojih rokah.

Po osvoboditvi se je mesto močno spremenilo, izgignili so narodni izdajalci, ter tuji in domači kapitalisti. Mestno prebivalstvo je hitro naraščalo. Leta 1880 so našli 734 ljudi, leta 1931—1937, leta 1953 pa že 2.299. Kraj se je tudi po zunanjem videzu precej spremenil. Zidava med regulirano Pako in Gorico je bolj gosta, mestna. Nekaj starih hiš in gospodarskih poslopj so podprli v korist novim stolpnicam. Skoraj povsem na novo je bila zgrajena stanovanjska četrt med železniško progo in Kajuhovo cesto ter med Kajuhovo in Koroško cesto. Posebno prikupuje je svet na prisojni strani Gorice. Tu so med obema vojnima v sosednjih Metlečah, zlasti po osvoboditvi, zrastle prikupne visokopritlične hiše delavcev, med njimi je tudi nekaj stanovanjskih blokov. Nadaljnja zidava v severnem delu Šoštanja in v Metlečah ni mogoča, ker so pod površino ugotovili zaloge premoga.

naprejenjena krajevna skupnost

Načrtujejo tudi celotno obnovo asfalta na Glavnem trgu, letos pa naj bi naredili tudi načrt za toplifikacijo Tekavčeve in Vodnikove ulice ter ulice heroja Šergerja. Nadalje bodo gradili stanovanjski blok v katerem bo 17 stanovanj, v spodnjih prostorih pa bodo uredili vzgojno varstven zavod. Blok bo stal ob Kajuhovi cesti. Urediti morajo tudi kanalizacijo na cesti Matije Gubca, v Metlečah, parkirne prostore pri sedanjem vrtcu, asfaltirati približno 300 metrov dolg cestni odsek v Metlečah, urediti otroško igrišče ob Kajuhovi cesti,

brez materialne osnove ni. Če je ta osnova le samopriskpek je to slaba vzpodbuda za delo. „Plačujemo prispevek za urejanje stavbnih zemljišč,“ poudarjajo, „ta pa so slabše urejena kot prej, ko prispevka nismo plačevali.“

„Način dela se danes zelo spreminja. Ljudje v primerjavi s preteklimi leti veliko vedo, ne nazadnje jim tudi delegatski sistem omogoča, da so bolj seznanjeni z vsemi dogajanjem, zato je naša dolžnost, da pridemo prednje s čistimi računi. Le tako jih bomo še bolj razgibali in pritegnili k delu v

60 let Svobode

Ob koncu našega pogovora smo se dotaknili še društvenega in kulturnega življenja v kraju. V Šoštanju s ponosom povedo, da njihova Svoboda letos slavi 60 letnico delovanja, imajo pa tudi najstarejše gasilsko društvo daleč naokoli, saj bodo njihovi gasilci letos proslavili 100 letnico obstoja.

V okviru Svobode deluje mešani pevski zbor katerega vodi Danica Supovec, delavska godba Zarja, vodi ga Brane Škruba in Šaleški oktet pod vodstvom Zmaga Frankoviča. Mešani pevski zbor je po svojem sestavu zelo mlad in je na nedavnem koncertu dokazal, da se bo v takšnem delu gotovo razvil v zelo kvaliteten zbor.

Tudi godba uspešno deluje, če upoštevamo njihove delovne pogoje. Brez Šaleškega okteta, pa danes skorajda ni prireditve v Šoštanju. Kljub vsemu pa v Šoštanju menijo, da je za kulturno življenje v kraju premalo poskrbljeno. Za kulturne prireditve je premalo reklame, pa tudi njihov čas ni najbolje izbran, poudarjajo. Vprašanje zase pa je njihov novi kulturni dom. Čeprav so v njem že nekaj časa prireditve, dom še vedno nima uradnega uporabnega dovoljenja(!). Dom je že nekaj časa imel v upravljanju Kulturni center Ivan Napotnik Velenje, sedaj pa so se v Šoštanju odločili, da bodo z domom (njen lastnik je krajevna skupnost) upravljali sami oziroma ga bodo dali v upravljanje Svobodi. Prepričani so, da bodo s tem, ko bodo sami razpolagali z domom tudi delo na amaterskem področju še bolj zaživelo. Ali bo temu res tako, bo gotovo prav kmalu pokazal čas.

Med organizacijami so naši sogovorniki še posebej omenili krajevno organizacijo Rdečega križa, ki dosledno izpolnjuje svoje človekoljubno poslanstvo. Marjivi so tudi njihovi ribiči in TVD Partizan. Planinsko društvo pa bi moralo poleg organizacije raznih izletov in drugega storiti še več na področju širjenja ljubiteljev narave. Sicer pa menijo predstavniki krajevnne skupnosti, da je razen redkih izjem premalo mladih vključenih v društveno dejavnost. Menijo tudi, da bi morala osnovna organizacija zveze socialistične mladine več storiti za vključitev mladih, saj možnosti je veliko.

Toliko so nam povedali predstavniki krajevnne skupnosti Šoštanj ob našem resnično kratkem obisku pri njih. Res je, da še zdaleč nismo vsega „obdelali“, zato so dejali, naj kmalu spet pridemo. Seveda bomo!

Pogled na Šoštanj s Pustega gradu

Šoštanj zadnja leta bolj propadal kot napredoval

V krajevni skupnosti Šoštanj smo se pogovarjali tudi z nekaterimi krajanji, o tem, kaj mislijo o svojem kraju. Spregovorili so o težavah, s katerimi se srečujejo v tem mestu in seveda tudi o tem, kaj jih na Šoštanj veže.

MARJANA ŠVIKART: „Rojena sem v Šoštanju. V

Marjana Švikart

tem mestu sem tudi odrasla in se privadila na prav vse, tako da mi je tukaj zelo všeč in prav nič ne pogrešam. Šoštanj je malo mesto, kjer se krajanji med seboj dobro poznajo. Menim, da imamo dovolj vsega. Dovolj je trgovin, ki so po moje kar dobro založene. Imamo dve šoli, vzgojno varstveni zavod, tako da matere z varstvom otrok nimajo večjih težav. Poskrbljeno pa je tudi za kulturno življenje, saj imamo lep kulturni dom v katerem je dovolj prireditev za krajanje Šoštanja in okolice.“

JOŽE TONKLI: „V Šoštanj sem prišel z Jesenic

Jože Tonkli

približno pred dvajsetimi leti, tako da je to zdaj že „moje“ mesto. – Kraj je zelo lep, vendar pa je v njem premalo poskrbljeno za zabavo. Predvsem mladi se v tem mestu nimajo kam dati. Tako se tudi pri nas srečujemo s problemom, da mladi

vse preveč posedajo po gostinskih lokalih, ki pa so tudi zelo slabi, namesto, da bi prosti čas bolj smotno izrabili. Pa tudi drugi Šoštanjčani preživljajo prosti čas vsak po svoje, saj praktično nimajo kam. Mnogi prebivalci našega mesta se odseljujejo, saj se v Šoštanju skoraj nič ne gradi. Tudi kulturno življenje v našem mestu ni zadovoljivo. Še vedno je premalo kulturnih prireditev.“

ANICA ZABRET: „V Šoštanj smo se preselili pred tridesetimi leti. Prej smo živeli v Solčavi. Šaleška dolina se je v tem času zelo razvila. Njen gospodarski in družbeni razvoj se je hitro dvigal, med tem ko za Šoštanj tega ne moremo reči, saj kraj podobe praktično ni spremenil, prav tako pa je v tem času v primerjavi z Velenjem zelo

Anica Zabret

malo pridobil. Kljub temu smo Šoštanjčani z življenjem v našem mestu zadovoljni in nimamo večjih težav. Nekaj jih seveda je. Mnogo stvari na komunalnem področju je še vedno neurejenih, tako še precejšen del našega mesta, kljub temu da smo v neposredni bližini termoelektrarne, še vedno nima toploводnega ogrevanja. Gospodinje pa smo precej nezadovoljne tudi z založenostjo naših trgovin. Prejšnja leta smo se precej pritoževali tudi nad onesnaženostjo zraka, vendar mislim, da je ta zdaj mnogo boljši. Res je, da v mestu samem ni primernih objektov za preživljanje prostega časa, vendar mi tega problema ne čutimo. Hodimo v hribe in na izlete v okolico Šoštanja.“

JOŽE MEH: „R-s je, da je Šoštanj zadnja leta bolj propadal kot napredoval, vendar se nad življenjem v

našem mestu ne morem pritoževati. Srečujemo se z mnogimi težavami, teh tudi drugod ne manjka, vendar te kljub vsemu uspešno premagujemo. Zavedati se moramo, da je bogastvo ki je pod delom našega mesta za naše gospodarstvo neizmerno vrednosti, zato pa je potrebno tudi nekaj žrtvovati.

Jože Meh

Vsem nam je hudo, ko se pogreza del našega mesta. Izgubljeno pa je potrebno nadoknaditi in mesto razvijati na drugo stran proti zahodu, kjer je še dovolj zemlje.“

ANDREJ LESJAK: „Rojen Šoštanjčan sem in tu živim že skoraj osemdeset let. Včasih, ko sem bil še mlad je bil Šoštanj zelo malo mesto, potem pa se je razvijalo in se širilo. Večalo se je tudi število prebivalcev. Danes imamo v Šoštanju praktično vse. Težave so le s stanovanji, ki jih primanjkuje. Ljudje se priseljujejo, pa nimajo kjer stanovati. Vendar sem prepričan, da bomo

Andrej Lesjak

tudi ta problem kmalu razrešili, tako kot smo mnogo drugih.

V Šoštanju sem rojen, v njem se doživel mnogo lepega, pa tudi težkega. Srečen sem v tem mestu in menim, da druge sploh ne bi mogel živeti.“

Nekdanja cesta iz Šoštanja proti Družmirju služi le še nedeljskim sprehajalcem. Tudi občestna svetilka že sodi v preteklost

cestno razsvetljava na Koroški, Heroja Gašperja in Vodnikovi cesti ter v Metlečah, položili asfalt na Partizanski cesti in od gradu do Križnika (proti Lokovici). V samem mestu bodo postavili mednarodno telefonski govorilnico. Kot kaže je nalog dosti, le denarja je izredno malo. Ob tem so omenili, da jih zelo moti, ker ne vedo, koliko bodo dobili iz sredstev za skupno komunalno rabo. Menijo, da krajevne samouprave

krajevni skupnosti. Storit pa moramo tudi vse, da bomo navezali čim tesnejše sodelovanje z delovnimi kolektivi. To sodelovanje pa bo kar najbolj popolno šele takrat, ko bo program krajevnne skupnosti sestavni del programa temeljnih oziroma organizacij združenega dela. Reči moramo, da smo vzpostavili zelo dobro sodelovanje s šoštanjskimi elektrarnami, ki je tudi veliko prispevala za razvoj kraja.“

Velenjski dvigalci s predsednikom kluba Zdravkom Oblakom, članom upravnega odbora Jožetom Zaluberskim in zveznim sodnikom Ludvikom Uranjemkom zadovoljni po končanem prvenstvu

Melanšku in Jauševcu republiški naslov

V organizaciji velenjskega težkoatletskega kluba je bilo preteklo soboto v Velenju republiško prvenstvo v dviganju uteži za člane. Prvenstva, ki je bilo v telovadnici Rudarskega šolskega centra Velenje se je udeležilo 25 dvigalcev iz ljubljanske Olimpije, Domžal, Škofje Loke, Celja ter Velenja. Največ tekmovalcev je bilo iz domačega kluba, saj jih je kar osem tekmovalo v različnih kategorijah. Najuspešnejša sta bila Franc Melanšek, ki je kljub temu, da je nastopil nekoliko poškodovan, zlahka osvojil vnovič naslov republiškega prvaka, v kategoriji nad

110 kilogramov, Ivan Jauševc pa je bil prvi med dvigalci do 52 kg.

Rezultati: do 52 kg: 1. Ivan Jauševc (TAK Rudar Velenje) 115 kg; 2. Anton Slamek (Olimpija) 100 kg; do 60 kg: 1. Rajko Dimec 200 kg; 2. Roman Dimec 170 kg (oba Olimpija); 3. Jože Mišon (Škofja Loka) 110 kg; do 67,5 kg: 1. Pavle Peterka (Olimpija) 200 kg; 2. Viktor Gros (Rudar Velenje) 185 kg; 3. Rajko Bevk 180 kg; 4. Marjan Kočar (Oba Domžale) 160 kg; 5. Anton Dovnik (RV) 130 kg; do 75 kg: 1. Vlado Grandovec (Domžale)

210 kg; 2. Miha Zorman (Olimpija) 205 kg; 3. Justin Vanovšek (RV) 195 kg; do 82,5 kg: 1. Marjan Krajnc (Celje) 220 kg; 2. Djuro Turk (Olimpija) 180 kg; 3. Peter Šernovršnik (RV) 170 kg; do 90 kg: 1. Peter Logar (Olimpija) 250 kg; 2. Anton Sušek (RV) 232,5 kg; 3. Slavko Gomišek (O1.) 195 kg; do 110 kg: 1. Oskar Cergol (O1.) 210 kg; 2. Branko Sešel (RV) 192,5 kg; nad 110 kg: 1. Franc Melanšek (RV) 277,5 kg; 2. Ivo Peterca (Dom.) 240 kg.

—SV—

Prepričljiv poraz v Celju

V drugem spomladanskem srečanju Slovenske nogometne lige – vzhod je selekcija iz Šmartnega ob Paki doživela prepričljiv poraz. V lokalnem derbiju jih je v Celju premagal domači Kladivar s rezultatom 4:2 (1:0). Dober začetek je obetel, da se nogometaši Šmartnega iz Celja ne bodo vrnili praznih rok, saj so v prvih minutah zaigrali mnogo bolje in nevarneje kot domačini. V tem delu so si pripravili nekaj lepših priložnosti za zadetek, ki pa jih niso znali kronati z zadetkom. Nogome-

taši Kladivarja so kaznovali neiznajdljivost napadalcev Šmartnega in nekaj minut pred koncem prvega polčasa povedli z 1:0. Že nekaj minut po odmoru je Prašnikar rezultat izenačil, nevarne priložnosti pred Kladivarjevimi vrati pa so nogometašem Šmartnega in njihovim navijačem spet vili upanje, da bodo uspeli presenetiti Celjane. Toda ti so s požitnovalno in učinkovito igro srečanje kmalu obrnili sebi v prid. Izkoristili so ponujene priložnosti in s tremi zaporednimi zadetki kazno-

vali napake igralcev Šmartnega. V zadnji minuti srečanja pa je Žalig po izvajanju najstrožje kazni znižal rezultat na 4:2.

ŠMARTNO: P. Podgoršek, Podvratnik (Kodre), Frangeš, Nežmah, Omladič, A. Podgoršek, Žalig, Hudarin (Kregar), Deželak, Prašnikar, Golob.

V nedeljo bo sekcija Šmartnega igrala na domačem igrišču z Zeleničarjem iz Maribora.

J. K.

Z mladimi močmi

Cilj rokometarš Šmartnega je uvrstitev v enotno republiško ligo – Skrbne zimske priprave

Po nekajmesečnem zimskem premoru bo prihodnjo soboto in nedeljo (31. marca in 1. aprila) na sporedu prvo kolo spomladanskega dela prvenstva v slovenskih rokometnih ligah. Jesenska etapa se je za selekcije, ki v republiških ligah zastopajo barve naše doline, končala nadvse uspešno. Rokometarši Šoštanj in igralke iz Velenja so v moški in ženski slovenski ligi – vzhod prezimovali na odličnem prvem mestu, kar jih je obvezovalo k posebno temeljitim pripravam za nadaljevanje prvenstva, ki jim ob nadaljnji uspešni igri lahko prinese uvrstitev v drugo zvezno ligo. Prav tako vneto in požrtvovalno pa so se za spomladanske prvenstvene boje pripravljale tudi rokometaršice selekcije iz Šmartnega ob Paki, ki so po jesenskem delu na 4. mestu vzhodne republiške lige. Dosedanji trener Šmartnega Tone Križ se je zaradi drugih obveznosti posvetil vzgajanju mladih rokometaršic v pionirski šoli, vloga trenerja članske ekipe pa je prevzel Mitja Bubik, ki ga ljubitelji rokometaršic poznajo kot nekdanjega odličnega igralca Šoštanje. O tem, kako so se rokometaršice Šmartnega pripravljale na nadaljevanje prvenstva, je trener Mitja Bubik povedal:

„S kondicijskim delom priprav smo pričeli 1. februarja in lahko

Mitja Bubik

ocenim, da smo uspešno opravili delo, čeprav smo zaradi menjave trenerja pričeli malo prepozno. Moram pohvaliti vse igralke, ki so se lotile treningov z veliko mero resnosti in marljivosti, tako da start spomladanskega dela pričakujemo solidno pripravljeni. V tem času smo odigrali tudi vrsto prijateljskih srečanj z Zalcem, Predvorom, Fužinarjem, Krko, Mariborom in kar trikrat z Velenjem. Sodelovanje ženskih selekcij iz Šmartnega in Velenja rojeva v zadnjem času vidne rezulta-

Sad in tretji Maribor. Medtem pa smo zvedeli, da so Velenjčani po tekmi vročili protest, ker nekateri igralci Spartaka na nedeljskem srečanju še niso imeli pravice nastopa.

Uspešen nastop plavalcev

Mladinskega državnega prvenstva v Beogradu od 17. do 18. 3. so se udeležili tudi trije velenjski plavalci. Najboljše uvrstitev je dosegel s 4. mestom na 100 metrov prano in rezultatom 1:14,5 Matjaž Gaberšek. V disciplini 200 m prano je bil šesti z rezultatom 2:44,1. Katja Žibert se je izkazala v disciplini 100 m prano s 5. mestom in rezultatom 1:20,3; na 200 m prano pa je dosegla 6. mesto z rezultatom 2:55,4. Judita Urlep je 100 m delfin preplavala v času 1:14,5 in zasedla 12. mesto.

te in želimo, da bi v prihodnje s še tesnejšimi stiki pripomogli k nadaljnjemu razvoju kvalitetnega rokometarš v naši dolini. Pri pripravi ekipe smo največ pozornosti posvetili uigravanju, saj imamo v naših vrstah veliko mladih še neizkušenih igralcev. V ekipo se je ponovno vrnila odlična strelka Kolenčeva, Jerajeva pa je prenehala igrati. Zato je prave rezultate preuranjeno iskati že v prvih spomladanskih srečanjih, saj je naša ekipa zelo mlada in njen pravi trenutek šele prihaja. Zato želimo, da bi igralke, ki jih imamo na razpolago, še naprej ostale skupaj in delale tako marljivo kot doslej ter tako že v prihodnji sezoni pokazale svojo pravo vrednost. V nadaljevanju letošnjega prvenstva pričakujemo, da bomo zasedli 4. ali morda 3. mesto, vsekakor pa je naša edina želja, da se uvrstimo v enotno slovensko ligo.

Upamo, da nas pri tem ne bodo preveč ovirale poškodbe, saj imamo razmeroma malo igralcev. Za izpolnjevanje vseh zastavljenih nalog pa bo treba okrepiti še upravo kluba, saj nas tudi na tem področju čaka veliko dela. Tudi sam se v novem športnem okolju dobro počutim in upam, da bomo s skupnimi močmi ter izdatno podporo navijačev uspeli doseči zastavljene cilje.

J. KRAJNC

Naslednje tekmovanje, ki čaka velenjske plavalce, je absolutno državno prvenstvo od 30. 3. do 1. 4. v Zagrebu. Pravico do nastopa si je priborilo 5 plavalcev.

Elektra izgubila

V derbi srečanju SKL-Vzhod je Elektra doma izgubila z ekipo Trnovca iz Ljubljane z rezultatom 69:71. Srečanje je bilo od prve minute dalje izredno razburljivo in izenačeno.

Ekipa Trnovca je v prvem polčasu pokazala boljše igro, predvsem v obrambi in pa tudi v napadu, saj so bili pri metih neizgledni, vendar so se domači dobro upirali in od samega začetka je bilo videti, da bo borba trda. Vendar pa je treba poudariti, da so velik del krivde za poraz Elektré krivi slabi sodniki. Predvsem Rehar iz Zalca.

Nagrada za najboljše inovacijsko delo v občini

V želji, da bi kar najbolj razširili raziskovalno delo v občini Velenje, deluje pri občinski raziskovalni skupnosti komisija za inovacije. O nalogah, ki so si jih zastavili, smo se pogovarjali s predsednikom Romanom Junčem.

V prihodnje bo ta komisija tesno sodelovala s komisijo za inovacije pri občinskem sindikalnem svetu. Skupno nameravajo ustanoviti društvo izumiljev in avtorjev tehničnih izboljšav v občini Velenje, ter nagraditi najboljše dosežke na področju inventivne dejavnosti v občini. Zavzemali se bodo, da bi bil čimprej podpisan dogovor o obveznosti pri pospeševanju inovacijske dejavnosti v občini. Ta dogovor mora biti osnova za široko družbeno politično akcijo v smeri aktiviranja in kontinuitete inventivne dejavnosti v občini. Dogovor naj bi podpisala

le in izvajale vse politične, družbene in samoupravne organizacije. Ugotovili bodo stanje na področju inovacijske dejavnosti v organizacijah združenega dela naše občine. Za individualne in kolegijske poslovodne organe ter predsednike osnovnih organizacij sindikata bodo organizirali seminar, v katerem bodo obdelali predvsem naslednja področja: množična inventivna dejavnost, razvojno raziskovalna in industrijska lastništva. Poleg tega bodo pripravili na osnovi poročil o stanju množične inventivne dejavnosti v organizacijah združenega dela vzorčne samoupravne akte o inovacijah.

Komisija za inovacije pri občinski raziskovalni skupnosti pa se je odločila tudi, da naj se vsako leto podeli nagrada za najboljše inovacijo v občini Velenje. To se je sicer v okviru

komisije pri občinskem sindikalnem svetu že izvajalo, vendar je bilo to priznanje za opravljeno delo, odsej pa naj bi bila nagrada tudi finančno stimulativna. Bili so mnenja, da naj se ta nagrada imenovala po nekem osebi, ki je živel in ustvarjal v naši občini predvsem na tehničnem področju. Nagrado bodo podelili vsako leto 1. maja.

Komisija je predlagala tudi, da se zaposli v okviru raziskovalne skupnosti organizator množične inventivne dejavnosti, ki bi strokovno usmerjal in spremljal inovacijsko dejavnost. Poseben problem pa je tudi izobraževanje kadrov za področje inovacijske dejavnosti. To vrstnega izobraževanja namreč ni, pa tudi reforma visokošolskega izobraževanja ga ne predvideva.

M.T.

Boljše sodelovanje med mladino in sindikatom

Večje sodelovanje med družbeno političnimi organizacijami pri uresničevanju različnih akcij

Ker se je tudi v naši občini pogosto dogajalo, da so bile osnovne organizacije zveze socialistične mladine ob raznih političnih akcijah potisnjene v ozadje in ker je bilo na kongresu zveze socialistične mladine Slovenije še posebej poudarjeno, da je potrebno poglobiti in izboljšati sodelovanje med osnovnimi organizacijami zveze socialistične mladine in osnovnimi organizacijami zveze sindikatov v združenem delu, je prišlo do skupne seje predsedstev Občinskega sindikalnega sveta in Občinske konference ZSMS Velenje, na kateri so spregovorili o teh težavah ter sprejeli nekatera skupna stališča za sodelovanje.

Dogovorjeno je bilo, da se bodo zavzemali za takšno delitev dela med DPO v TOZD in DO, da ne bo prihajalo do paralelnih akcij in podvajanja sil. V ta namen bo potrebno stalno sodelovanje med družbenopolitičnimi organizacijami. Mladi so predlagali, da naj bo v izvršnem odboru sindikata mladinec, ki bo odgovoren za povezavo med obema organizacijama. Sprejeli so tudi stališče, da se mora predsedstvo osnovne organizacije ZSM organizirati tako, da bodo člani predsedstva delegati delovnih sredin, v katerih delujejo mladi. Na skupni seji je bil poseben poudarek dan družbeno političnemu izobraževanju, ki je pomemben za kvalitetnejše delo družbenopolitičnih organizacij, saj je prav pomankljiva idejnopolična usposobljenost pogosto vzrok za doseganje slabših rezultatov. Zato je bilo sprejeto stališče, da morata tako zveza socialistične mladine, kot zveza sindikatov skrbeti za skupno evidentiranje in oblike izobraževanja ter v to izobraževanje vključiti najširši krog mladih. Izbirati je potrebno posameznike, ki so s svojim družbenopolitičnim delom pokazali, da opravičujejo zaupanje. Dogovorjeno je bilo tudi, da je potrebno boljše sodelovanje uveljaviti še na nekaterih aktualnih področjih delovanja obeh organizacij. Tako na pri-

mer pri razpravi o usmerjenem izobraževanju, pri oblikovanju kadrovske politike, pri kadrovanjih za politične šole ter še na nekaterih drugih področjih.

Stališča, ki sta jih na skupni

seji sprejeli predsedstvi, postavljajo prednjo odgovorne naloge, ki naj bi predvsem omogočile, da mladi delavci, kot sestavni del delavskega razreda hitreje in lažje uresničujeta svoje interese.

Konradovih osemdeset let

V sredo je Konrad Goršek iz Laz praznoval osemdeseti rojstni dan – Burno in težko življenje

Nad Arnače, nad ravnico dvignjen hrib. Kako ne bi človek, še avto zasope v ta breg. Kjer pa se svet malo zravna, kjer strmina za hip prehajne, že stoji kmetija, kmet in sadovnjak.

Laze 46. Mala, prijetna domačija s pogledom tja dol na ravan, na polja, vrtove in njive.

„Konrada iščem.“
„Bo kar prav,“ meni živahen mož. „To sem jaz.“

Malo nejeverno ga pogledam; ni mu videti osemdeset let. Saj gube so, gube, a pogled je iskren, drža pokončna, hoja močna. V kuhinji sedeva za mizo.

Beseda hitro pada; o delu, pomladi, o otrocih, o življenju. Dolga pot je to. Težka, klena.

Prav na robu preteklega stoletja rojen v Strašicah pri Frankolovem v viharjih časih prebujanja narodne in socialne zavesti, kot eden od petih nezakonskih otrok mlade kuharice ni imel lahko mladost. Že s šestimi leti je šel na kmetje služiti.

„Izbire ni bilo, vsako delo sem moral poprijeti.“

Pozimi je hodil v šolo, poleti ni bilo časa. Tako je minila roсна mladost, izbruhnila je voj-

na in mladi fantje so morali v boj. Konrada so poslali na italijansko fronto, v rove, v nesmiselno klanje, v Doberdob.

„Po vojni se nisem vrnil h kmetu. Le zakaj bi hlapčeval. V Trbovlje sem šel, v rudnik.“

Tu mu je bilo bolje, a se je vendar priključil naprednemu gibanju in sodeloval pri velikem štrajku revirskih knapov. Oblast je naglo ukrepala. Konrad je moral v Zenico. Leta 1922 pa je odšel v Francijo, kjer je ostal do leta 1927. V tem času je stopil v partijo in se zaradi članstva v njenih vrstah moral preseliti v Belgijo. Iz Belgije je kmalu odšel na Nizozemsko. Med leti 1932 in 1936 pa je bil v Rusiji. Tega leta se je prvič vrnil v domovino. Tu pa ni dobil dela. Preveč je bil sumljiv, ker je prišel iz socialistične države. Tako ga je pot za delom zopet vodila v tujino. Na Bavarskem je delal do leta 1943. Takrat se je sredi najhujše bojne vihrne ponovno vrnil v domovino. Ni ostal ob strani. Pridružil se je partizanom Tomšičeve brigade, najprej kot navaden borec, kasneje kot vodja kuhinje in nato kot pomočnik političnega komisarja.

Po vojni se je udeležil partijskega seminarja na Visu ter nato deloval na okrajnem sindikatu v Celju. S sindikalnim delom je nadaljeval v gradbenem podjetju Beton in tako ga je pot zanesla v naše kraje, kjer se je 1957. leta tudi poročil.

„Naslednje leto sem šel v penzijo. Saj so hoteli, da bi še ostal, a meni ni bilo do tega. Mladi so prihajali in šole so imele. Več so vedeli kot jaz.“

Pa tudi v penziji dela ni zmanjkalo. Rasli so otroci in človek je moral marsikaj postoriti okoli domačije in v njej. Danes je Konrad osemdesetletnik. Častitljiv, pomemben jubilej. Ni mu videti teh let, res ne, pa čeprav nekoliko pojamra. Se poln življenja gleda v svet pa vendar tudi mi mu začelimo predvsem obilo zdravja.

vaš
obveščevalec

koledar

Petek, 23. marec – Peter
Sobota, 24. marec – Simeon
Nedelja, 25. marec – Minka
Ponedeljek, 26. marec – Evge-
nija
Torek, 27. marec – Rupert
Sreda, 28. marec – Milada
Četrtek, 29. marec – Jernej

mali oglasi

PREKLICUJEM bančno
knjigo na ime Zdenka Hriber-
šek, Ravne 152, Šoštanj.

PRODAM po ugodni ceni ro-
že magnolije, že cvetoče – dol-
gotrajnice. Informacije Ana
Miklav, Konovska cesta 12, Ve-
nenje.

IŠČEM pomoč za delo na
rtu enkrat ali dvakrat teden-
sko. Breda Ambrož, Stanetova
34, Velenje.

ZAMENJAM dvo in pol sobo
stanovanje – veliko cca 70
m² – komfortno, dvigalo, tele-
fon, centralna kurjava v centru
Ljubljane, Wolfova ulica za
manjše dvosobno s centralno
kurjavo v Velenju. Informacije
lobite pri Breda Ambrož, Sta-
netova 34 Velenje, telefon
150-054.

PRODAM 2 prašiča – me-
nata do 120 kg, domače reje.
Angela Ježovnik, Paška vas 29,
Šmartno ob Paki.

PREVAJALKA iz „Gorenja“
lito sobo s kopalnico v Velenju
li bližnji okolici, sporočite na
telefon 850-030, interna 744.

ZAHVALJUJEM se pošte-
nim najditeljem 2.000,00 din in
a pošteno vrnjen denar. Naj-
odo za vzgled vsem. Zaposleni
o v Rudniku, in to Huseinu
Lujčinovič iz Kersnikove 13,
Lisimu Mulalič, Nešetu Mulalič
Halidu Smailovič iz samskega
oma v Velenju. Jože Lisjak,
Veljka Vlahoviča 44, Velenje.

UGODNO PRODAM nova
rastova vhodna vrata. Informa-
cije po telefonu 063-852-552.

ZA VARSTVO 7 in 11 let v
centru mesta iščem pomoč ime-
oma tedensko od 11 h do 15 h
ziroma 16 h do 21 h. Kličite
telefonsko številko 881-329.

PRODAM osebni avto Opel
adet 69. Marija Simonič, Gre-
bričeva 26, Velenje – 58.000
in.

MENJAM dvosobno stano-
vanje, za enakega v Slovenj
radcu. Naslov v uradništvu.

PRODAM Bauknechtov
omplet za kuhanje za garsonje-
v. Oglasite se pri Miklavžinu,
Idričeva 55 a, telefon
51-623.

kino

EDNI KINO VELENJE

23. 3. – petek ob 17. 30 in
19.30 POLICAJ – italijanska
kriminalka. Režija: Stelvio Ma-
i. Igrajo: France Gasparri, Lie-
ji Kob.

24. 3. – sobota ob 16, 17.30
19.30 BUMERANG – fran-
ska kriminalka. Režija: Jose-
Giovanni. Igrajo: Alajn De-
n, Carla Gravina.

25. 3. – nedelja ob 16.,
17.30 in 19.30 BUMERANG –
ancoska kriminalka

26. 3. – ponedeljek ob 17.30
19.30 DOŽIVLJAJI POMI-
VALCA OKEN – angleška
ksi komedija. Režija: Val

Guest. Igrajo: Robin Askwith,
Anthony Booth.

27. 3. – torek ob 17.30 in
19.30 DOŽIVLJAJI POMI-
VALCA OKEN – angleška
seksi komedija.

28. 3. – sreda ob 17.30 in
19.30 PA ŠE KAJ (NIJE
NEGO) – Domači film. Režija:
Miha Milošević. Igrajo: Bata
Živojevič, Nikola Simić.

29. 3. – četrtek ob 17.30 in
19.30 VELIKI AVTOBUS –
ameriška kriminalka – komedi-
ja. Režija: James Frouli. Igrajo:
Joseph Bologna, Stokard Če-
ning.

KINO DOM KULTURE VELENJE

26. 3. – ponedeljek ob 20
uri PA ŠE KAJ (NIJE NEGO)
– domači film.

FILMSKO GLEDALIŠČE

KINO ŠOŠTANJ

24. 3. – sobota ob 19.30
PEKEL NA FLORIDI – Ameri-
ški avanturistični

25. 3. – nedelja ob 19.30
DOŽIVLJAJI POMIVALCA
OKEN – angleška seksi kome-
dija

26. 3. – ponedeljek ob 19.30
BUMERANG – francoska krimi-
nalka

28. 3. – torek ob 19.30
VELIKI AVTOBUS – ameriška
kriminalna komedija

KINO ŠMARTNO OB PAKI

24. 3. – sobota ob 19. uri
DOŽIVLJAJI POMIVALCA
OKEN – angleška seksi kome-
dija

27. 3. – torek ob 19 uri
BUMERANG – francoska krimi-
nalka

KINO TOPOLŠČICA

24. 3. – sobota ob 16 uri
PEKEL NA FLORIDI – ameri-
ški avanturistični

prirejitve

Petkov kulturni večer

Drevi ob 19. uri bo v
knjižnici Kulturnega centra
„Ivan Napotnik“ Velenje pet-
kov kulturni večer, na katerem
bodo nastopili mladi harmoni-
karji Glasbene šole Velenje.

Koncertni abonma

Drevi ob 20. uri bo za
abonente koncertnega abonma-
ja in za izven koncert Celjskega
plesnega orkestra ŽABE, ki ga
vodi France Kapus. Pojeta dr.
Jože Završnik in Judita Slim-
šek.

Komorni abonma

V sredo 28. 3. 1979 ob
19.30 uri bo v knjižnici Velenje
koncert TRIA LÖRENZ, ki bo
izvedel dela Štuhca, Mozarta in
Smetane.

Razstava

Samo še do srede 28. 3. 1979
bo odprta razstava volnenih
ročnih del v galeriji Kulturnega
centra.

Ure pravljic

Vsako sredo ob 16. uri so v
knjižnici Kulturnega centra
„Ivan Napotnik“ Velenje „ure
pravljic“ za otroke v starosti 5,
6 in 7 let, na katere vabimo
zlasti tiste predšolske otroke, ki
ne obiskujejo vrtca.

gibanje prebivalstva

– Dominik ČEŠEK, roj.
1950, ključavničar iz Velenja in
Marija DREV, roj 1953, usluž-
benka iz Velenja

– Srdan ARZENŠEK, roj.
1950, dipl. psiholog iz Šoštanja
in Olga PLAZL, roj 1955,
študentka iz Raven

– Alojz TOPOLAK, roj.
1975, strojnik iz Vizor in Irena
GOŠNJAK roj. 1955, delavka
iz Konovega.

kronika

VOZILO SE JE PREVRNILO

Po cesti Veljka Vlahoviča
proti križišču s Šaleško cesto je
peljal 12. marca voznik oseb-

nega avtomobila CE 118 – 069
Jože Dedič. Hitrosti vožnje ni
prilagodil prometnim razmeram
in je nameraval prehiteti voz-
nika osebnega avtomobila, ki je
vozil pred njim. Nasproti pa mu
je pripeljal osebni avtomobil,
zato je voznik Dedič močno
zavrl in se umikal v desno,
zaradi tega pa se je vozilo
prevrnilo na bok in nato na
streho in se prevračalo na
zelenici. Pri nesreči se je sopot-
nik Abid Osmanović hudo
telesno poškodoval, na vozilu
pa je nastala precejšnja mate-
rialna škoda.

Gramofon za trenutke, ki jih
posvetite samo glasbi. Iskraphon
4001 Hi-Fi stereo.

Kristal iz kristala.

– ne za v vitrino, pač pa za
uporabo
– vrhunska kakovost, sodobna
oblika...
– dekorativna embalaža
– primeren za darilo
KRISTAL ZAJEČAR

Stalna izbira na enem mestu!
Pohištvo vseh vrst, gradbeni
material, ugodni kreditni pogoji,
preskrbljen prevoz... Vse to v
Novem prodajnem centru LES-
NINA v Levcu.

Planica – kraj svetovnih rekor-
dov v drznih smučskih poletih na
zasneženih velikankah, Planica,
naš simbol in ponos od začetka
do danes, odslej tudi v bogato
ilustrirani knjigi PLANICA

ZALOŽBA MLADINSKA KNJIGA

Sto in sto koristi z WD-40.
Tudi otroške vozičke, avtomo-
bilske, igrače in otroška kolesa
je treba občasno očistiti, pod-
mazati in zaščititi pred vlago. To
najbolje opravite z WD-40.
WD-40 je nepogrešljiv pomočnik
v vsakem domu.

Novo pri SLOVENIJALESI!
Kuhinja VERA – kvalitetna in
sodobna. Velika možnost kom-
binacij, takojšnja dostava in
brezplačna montaža. Novo ku-
hinjo VERA Dobite v DOMU
POHIŠTVA, Zidaniškova 10,
Celje.

FOTO NATEČAJ

Občinska konferenca ZSMS je pripravila skupno s foto
klubom Velenje foto natečaj na temo „delavec in delo in
prosta tema.“ Ta prvi, tako široko zamišljeni natečaj je prav
gotovo zanimiv za vse fotoamaterje naše doline in zato
pričakujejo na občinski konferenci ZSMS kjer sprejemajo
prijave, veliko število poslanih del. Na foto natečaju lahko
sodelujete s črno belimi ali barvnimi fotografijami formata
24 x 30, ali 30 x 40 cm. Fotografije je treba poslati na
občinsko konferenco ZSMS Velenje najkasneje do 10. aprila.
Kot smo zvedeli, lahko tisti, ki nimajo možnosti izdelovanja
fotografij v lastnem laboratoriju, prinesejo ali pošljejo razvite
filme, vendar najkasneje do 1. aprila. Najboljša dela, ki jih bo
izbrala posebna komisija, bodo razstavljena v knjižnici
Kulturnega centra Ivan Napotnik Velenje od 20. aprila dalje.
Ta dela bo ocenila republiška komisija, podeljene pa bodo
tudi nagrade in diplome. Na občinski konferenci pričakujejo
kar največje število prijavljenih avtorjev iz naše občine.

Komisija za prometno problematiko pri IS SO Velenje je
na seji 26. 2. 1979 obravnavala tudi izboljšanje transparentov
na drogove za razsvetljavo ob cesti oziroma čez njo ter
sprejela naslednje sklope:

Na drogove za razsvetljavo ob cesti je prepovedano obešati
transparente zaradi varnosti prometa.

Za nadzor nad izvajanjem tega sklepa bo skrbela
komunalna inšpekcija.

Komisija hkrati predlaga DO Rdeči dvorani, da se
pogovori z vsemi zainteresiranimi in Zavodom za urbanizem
za postavitev reklamnega stolpa pred Rdečo dvorano.

Komisija za prometno problematiko
pri IS skupščine
občine Velenje

OBVESTILO

Svet Krajevne skupnosti Plešivec obvešča vse občane, da je
cesta na Plešivec od 20. 3. do 25. 6. 1979 zaradi
rekonstrukcije za prevoz zaprta. Obvoznice so Sopota in
Gaberke Velunja – Plešivec.

Trgovska in proizvodna
DO „ERA“ Velenje

Komisija za delovna razmerja DSSS

OBJAVLJA
prosta opravila in dela za nedoločen čas

1. RAZVOJNO INVESTICIJSKE NALOGE
2. VZDRŽEVANJE ELEKTRO NAPRAV
pri referatu za razvoj in investicije.

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

Pod 1.:

– da imajo višjo šolsko izobrazbo gradbene ali sorodne smeri in 4
leta delovnih izkušenj
– da imajo smisel za razvoj in organizacijo

Pod 2.:

– da so KV električarji in 2 leti delovnih izkušenj
– da imajo sposobnost samostojnega dela.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite kadroviski
službi „ERA“ Velenje – Kersnikova 1 najkasneje 15 dni po objavi.
Kandidati bodo o izbiri pismeno obveščeni v 10 dneh po izbiri.

rudarsko
elektroenergetski
kombinat
Velenje

Kadrovsko-spolni sektor

Komisija za delovna razmerja
pri TOZD KIG DO PLASTIKA

OBJAVLJA
dela in naloge:

I. 4. ključavničarje za dela v prototipni in serijski
proizvodnji

Pogoji:

– KV ključavničar
– zaželene delovne izkušnje
– odslužen vojaški rok

II. 2. delavca na šablonah in pripravah

Pogoji:

– KV orodjar
– zaželene delovne izkušnje
– odslužen vojaški rok

Komisija za delovna razmerja pri TOZD PLASTIČNI
IZDELKI

OBJAVLJA
dela in naloge:

I. vodja vzdrževanja in investicij

Pogoji:

– najmanj srednješolska izobrazba strojne ali elektro smeri
– 3 leta delovnih izkušenj pri vzdrževanju
– odslužen vojaški rok

II. 3 vzdrževalce

Pogoji:

– KV ključavničar
– 2 leti delovnih izkušenj pri vzdrževanju

Kandidati naj vložijo pismene prijave z ustrežno dokumenta-
cijo v 15 dneh po objavi na naslov: Kadrovsko-spolni sektor
REK Velenje, Rudarska 6. Delo za nedoločen čas.
Prijavljene kandidate bomo pismeno obvestili o izbiri 30 dni
po preteku objave. Srečno!

VZGOJNO IZOBRAŽEVALNI ZAVOD VELENJE

TOZD osnovna šola Anton Aškerc Velenje

RAZPISUJE

prosta dela in naloge

– čistilka za nedoločen čas, nastop dela takoj,
– čistilka za določen čas, nastop dela 5. 5. 1979
(nadomestiranje delavke na porodniškem dopustu).

Kandidatkinje naj pošljejo prošnje v roku 15 dni komisiji za
medsebojna delovna razmerja VIZ Velenje. TOZD osnovna
šola Anton Aškerc Velenje.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi
izgubi dragega sina

**PETRA
JUDA**

rojenega 3. 6. 1974 + 7. 3. 1979

se iskreno zahvaljujem vsem njegovim prijateljem,
sosedom, delovni organizaciji RSC Velenje in
sorodnikom za darovano cvetje in pomoč. Zahvalju-
jem se tov. Mileni Seško in tov. Francu Goljufu za
poslovilne besede. Še enkrat hvala vsem, ki so mi v teh
težkih trenutkih stali ob strani, mi izrekli sožalje ter
ga spremljali na njegovi zadnji poti.

Žalujoci: mama Slavka, stari starši in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

V 82. letu starosti
nas je zapustil

**ANTON
KVAS**

iz ŠOŠTANJA

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom,
prijateljem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in
številno spremstvo ob njegovi zadnji poti. Posebna
zahvala kolektivu REK, gasilcem, ki so ga spremljali v
tako velikem številu ter govornikom. Hvala tudi
duhovniku za opravljen obred.

Družina Kropušek

Vsakodnevni utrip življenja v Katmanduju

Nekateri še vedno na slonih, drugi že z avtomobili

Katmandu, 4. 3. 1979

Drugega marca smo po štehtih zapletih in vremenskih neprilikah prispeli v Nepal, v Katmandu. Ze štiri dni čakamo na našo opremo, ki je še vedno ni iz Indije, od koder potuje s sedmimi kamioni. Vsi smo že nekoliko nestrpni, saj si želimo čimprej na goro, ki nam lahko na koncu uide prav zaradi tega čakanja. Namešeni smo v različnih hotelih, kajti za vse v enem ni prostora.

Naš „himalajski“ dopisnik Ivč Kotnik je že izpolnil prvo obljubo. Takoj za filmom je prišlo v naše uredništvo tudi pismo, v katerem nam je opisal prihod odprave E 79 v Katmandu. Seveda sedaj z nestrpnostjo pričakujemo naslednje pismo. Razveselili pa smo se tudi njegove razglednice s pozdravi članov odprave

Nekaj članov odprave je že zbolelo, predvsem zaradi nehijske prehrane. Mimo tega, žal, ne moremo popolnoma, saj jesti moramo naša hrana pa je še daleč, za sedaj nedosegljiva.

Dnevna temperatura je okoli 30 stopinj, vsi smo že krepko opečeni od sonca, torej vreme

je čudovito, za nas pravo poletje, domačini pa hodijo kar krepko oblečeni, saj je tukaj z njih zima. Le kdo bi jih razumel?

KATMANDU

Koliko bi lahko človek zžil v to besedo?

Sedaj, ko sem že drugič tukaj, mi že resnično veliko pomeni in sprašujem se, če mi bo dano še tretjič. Človek to navezanost, ki se potihoma prikrade vanj, le težko razloži.

Katmandu je mesto, kjer se prepleta lakota z bliščem, bogastvo z zlatom, sreča z nesrečo. Mnogo ljudi živi na ulici, od danes do jutri, od tega do naslednjega trenutka. Otroci so prepuščeni vrvežu, pločnikom, samemu sebi, ali bolje, usmiljenju bogatih ljudi, ki hodijo mimo in jim tu in tam poklonijo nekaj peisov (100 peisov = 1 rupija). Sicer pa, le kdo bi lahko na tem svetu skrbel zanje, saj je vendar veliko lažje „delati“ druge, kot pa skrbeti za starčke. Narava je tako milostna, da da veliko otrok in od teh veliko jih nekaj tudi preživi. Preživi pa jih dovolj ali pa še preveč, saj so tudi ti lačni. Človek obstane začuden, ne more dojeti, da je lahko vse to resnično danes, ko je standard že tako visok. Tukaj pa je čisto vsakdanje, da se domačin, ko je utrujen, raztegne na pločniku in zadremlje. Mu pač to ugaja. Le koga bi lahko s tem motil. In ljudje bodo stopili čez njega, če je to potrebno. Domačini pravijo, „saj je vendar toliko prostora v Nepal“, dovolj za ljudi in živali. Veliko takšnih „pocestnikov“ nosi s seboj kokoš ali celo dve; ti so takorekoč že bogati, saj imajo jajca, ki jim jih kokoške pridno nesejo in to je tu že veliko. Čisto vsakdanje in normalno je tudi, da ti ljudje na vsakem koraku prosijo za

Prvi vtisi s poti

denar: „Namaste sab, eg rupje seb, bakšiš sab“. Rupije, denar, je tu življenje, pogoj za obstanek, lakota pa je neizprosna, naseli se v vsakega človeka in za marsikoga tu ni milosti, pomoči. Dela je malo; torej ljudje nimajo kaj delati, zato nimajo kaj jesti, ker nimajo kje zaslužiti. Z eno rupijo lahko živiš dan ali dva. Seveda za nas to ne velja, ker bi že po prvem njihovem obedu obsedel na WC-ju, če bi jo seveda čisto poceni odnesel. Vendar pa človek v teh ljudeh zaman išče izraz bede, žalosti, željo, da bi jim bilo drugače, morda lepše. Šamo da preživijo, več ne potrebujejo in nočejo, pa tudi nimajo kje stakniti. Najbolj vsiljivemu domačinu sem dal deset rupij. Zasmilil se mi je, čeprav se mi vsi smilijo, ker je bil ves mozoljast in razžrt od bolezni. Izraza na očeh, s katerimi me je tisti trenutek pogledal ne bom mo-

gel pozabiti nikoli. Jokal je od sreče, saj sem mu dal nekaj dni življenja. Vseh pa žal ne moremo osrečiti. Sprašujem se, kako si upamo govoriti, da smo humani ljudje in civilizirani. Resnično nas je lahko sram, saj imamo vsega preveč, pa še vedno s polnimi pljuči hlatamo za nečem.

Čisto vsakdanje je tudi, da obleko mrliča, ki jo po običaju vržejo v sveto reko Bolignati že nekaj metrov nižje pobere prvi srečnež in jo seveda že malo zatem obleče. Prej je namreč sploh ni imel. Reka Bolignati je seveda sveta samo zaradi vere, drugače pa je to leglo svinjarije, pa tudi bolezni. V njeni bližini neznožno smrdi in kar občudujem ljudi, ki se kopajo v njej, perejo posodo, perilo in mečejo vanjo vse, kar jim je pač odveč.

Mrliče sežigajo počasi in skrbno, del za delom. Tudi več dni lahko traja to sveto opravilo. Ko sem opazoval takšen sežig, je slabo gorelo, ker so bila drva mokra. Kmalu sem se odstranil, saj je pričelo neprijetno smrdeti. Naj mi umrli oprost.

Takšen je njihov način življenja, takšni so. Sin živi kot ga je naučil oče ali ulica, skratka živi.

Tudi trgovina je tukaj pravi obred, saj se za vsako stvar, ki jo nameravaš kupiti, pogajaš in taka pogajanja običajno trajajo več dni, seveda z vmesnimi odmori. Potem si oba sežeta v roke in kupčija je sklenjena. Zanimivo je, da trgovec postavi zelo visoko ceno, veliko previsoko za izdelek, ki te zanima. Začne se zbijanje cene. Če kupec plača brez „barantanja“, se mu seveda smeje cela ulica, kajti ljudje brez telefonov zvedo v trenutku vse. Trgovec, ki nima željene stvari, jo bo že v naslednjem trenutku našel, si jo sposodil ali kupil od sosedu.

Vsak je v trgovini lepo postrežen, sedi na stolu in sreba čaj, trgovec pa mu kaže, kar pač premore. No, šele potem se začne kupčija. Vse to je treba pač doživeti, kajti za vse tu ni besed. Je pa lepo in zanimivo. Skratka, ko stvar po določenem času kupiš – seveda šele, ko si vsaj za 100 odstotkov zbil ceno – je trgovec še vedno zadovoljen. Samo, da je blago prodal. Za vse to je potrebno ogromno časa, ki v Nepal ni nič ne pomeni. Vse je dragocenejše kot čas; vprašanje je, če ga sploh poznajo tako kot mi. Za vse imajo ustaljeni ritem, ki jim ga nikakor ne moreš porušiti, sicer pa sploh ne vem, zakaj bi to poskušal.

Všeč mi je njihov način življenja, a žal se mu ne bi mogel prilagoditi nikoli, preveč sem že pokvarjen za ta svet.

Tudi verski obredi so v Katmanduju poglavje zase. Nepalci imajo 182 dni praznikov. Tudi tega si mi ne znamo prav predstavljati. V glavnem mestu živi precej plemen, ali bolje narodov. V Nepal jih je uradno več kot 14. Ti ljudje nosijo s seboj

svoje običaje in navade. Vena v glavnem skupna z majhnimi otenki, ki so za nas neopazni, pa veliko pomenijo. V tako pravijo.

Tako srečaš v Katmanduju Tibe, Gurke, Serpe, Botije, Gurne in druge. Tibetanci so imeli pri dvema dnevnoma novo leto in kos svojega silvestrovanja sem tu sam doživel. Traja pa tako dolgo, pri nas zimske počitnice. Bil sem tudi na praznovanju v čast boga Maharali. V njenem templju v bližini Katmanduja so pokali več sto koke in koz. Z njihovo krvjo so mazali njena debela bedra in več par krvočnih rok, da bo z njimi lažje. Vendar darujejo boginji kri in glavo, ostalo pa lepo se pojedo; tako je tudi praznik lep. Lepšajo pa ga tudi velike količine čanga, posebne vrste alkoholne pijače, ki ga pridno praznujejo iz velikih lesenih posod. Vse kar lepo izgleda, je ogromna količina krvi, ki je nekaj metrov vstran in smrdijo glave živali, so me malo motile. Že se mi, da se jim počasi že privaja. Takšen je torej Nepal. Vanj le počasi vdira civilizacija, bolnice, šole, nekaj cest, kar pomeni zanj napredek. Na drugi strani pa, žal, počasi umira tisti pravi Nepal, ki se stoletja upiral vsem tujim vplivom kolonializma praktično sploh ni poznal. Za nas je ravno takšen najbolj zanimiv. Takšni smo pač civilizirani in humani ljudje.

IVČ KOTNIK

Sežig – sveto opravilo, ki traja tudi po več dni

Eden izmed domačinov. Tudi on živi od danes do jutri

Vse za družino in dom, za stanovanje in gospodinjstvo pod eno streho!

VELEBLAGOVNICA

nama

VELENJE

